

ΧΡΗΤΙΜΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΓΑ

Λαυρεάτιες 78Α, 106 78 Λάβινα www.xristinika.gr Πέμπτη 25 Ιανουαρίου 2007 Άρ. Φύλλου 743 (1056) Έτος 54ον 1,00€

Απάντηση στην αντίθεση των πολυθεϊστών

ΣΕΛ. 6

Δημόσια παιδεία ή ειδωλολατρική καττήρηση

ΣΕΛ. 5

Πρός το ΣΥ' άνοιχτό και ένωτικό Συνέδριο

ΣΕΛ. 9

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 3^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ σταθερή πορεία

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΤΟ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΕΙΞΙΝΑ ΑΥΤΟ

Το δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα δεν είναι άλυτο. Με την εφαρμογή της κατάλληλης κοινωνικής πολιτικής μπορεί η δημογική κατάσταση να αντιστραφεί, όπως δείχνει το παράδειγμα της Γαλλίας, που κατορθώνει να εκτινάξει το δείκτη των γυναικών στο 2,01.

Η εφημερίδα μας έχει τονίσει κατά επανάληψη τις καταστάσεις συνύπαρξης του δημογραφικού προβλήματος που είναι κοινές:

Κοινωνικές λόγω της γήρανσης της κοινωνίας και των αυνανηγομένων εκφαστικιστικών φαινομένων, αλλά και

Οικονομικές λόγω της απελευθέρωσης των αγορών, της ασημασίας του ασφαλιστικού συστήματος με την ανάπτυξη της αναλογιστικής ερμηνείας των συντάξεων και αντιστοίχως.

Κρίμα γιατί το δημογραφικό πρόβλημα στην Ελλάδα δεν είναι η αλλαγή του τρόπου ζωής και η αύξηση των εργαζομένων γυναικών.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ «X» ΤΟΥ ΜΑΝΟΛΗ ΔΡΕΤΑΚΗ
Πώς θα αντεταχθεί στις υποψηφιότητες του το καταχωμένο χριότις μας;

έχει δικαίωμα, αλλά ούτε και τη δυνατότητα να την επιβάλει στο γενικό κοινόνα επί σύγχρονη πραγματικότητα.

Στη Γαλλία εφαρμόζεται το 80% του συνόλου των γυναικών, αλλά και το 75% των γυναικών που έχουν δύο παιδιά. Πού είναι τα μέτρα που δικαιολογούν την ερμηνεία γυναικία στη Γαλλία;

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι

χρησιμοποιεί άδελφες μητροτήτες που κλαμάνονται από 90 εβδομάδες για το 1ο παιδί και ξεπερνούν τις 40 για το 3ο. Στις μέρες που το επιδόματόν παρέχεται αξιοσημείωτη βροχή και παύει φροντίδα είτε δωρεάν, είτε σε προεπίτις τριές ανάλογα με το οικονομικό εισόδημα τους. Παράλληλα, υπάρχει ένα σημαντικό πλήθος οικονομικών κινήτρων με επιδόματα και φοροαπαλλαγές που αυξάνονται ανάλογα με τον αριθμό των παιδιών. Στις γυναίκες που θέλουν να φοροσηθούν στην ανωτερότητα τρίτου παιδιού και να εγκαταλείψουν την εργασία τους δίνεται για ένα χρόνο επίδομα 1.000 ευρώ το μήνα χωρίς να πληρώσει (TO ΒΗΜΑ 01.1).

Βέβαια, και τη γνώμη μας, επειδή η μητέρα που φοροσηνείται στην ανωτερότητα των παιδιών της επέλεξε μόνιμη κα-

Οι συνεχείς διαμαρτυρίες και απεργίες των εργαζομένων στην δημόσια εκπαίδευση να αυξηθούν. Δεσφύνεται επί τάπητος το ερώτημα: Πώς το καταχωμένο κράτος θα ανταποκριθεί στις απαιτήσεις αυτές; Πώς έφθασε να δημοσηγοήσει το κρατικό χρέος των 207 δισ. ευρώ; Τι πρόκειται να γίνει; Στο πρόγραμμα αυτό σπανίζει ο Μανώλης Δρετάκης σε συνέντευξη του στη «X».

(Σελ. 6-7)

Παρακράτος

Έως τώρα οι κομματικοί φάροι και η γνωστή δραστηριότητα τους εδωρούνται φαινόμενα περιθωριακά. Όσο όμως η αγορά και η κλίση εδωδών παρακράτος, που διαπραγματεύονται και επεκτείνονται, τόσο περισσότερο μας βασίζονται όλοι και δολοφονία παρακράτος. Οι καταπολέμησης και βελτισποίησης παρακράτους οι τριτοκοσμικές κοινωνίες και μάλιστα όχι οι άλλες. Προς το παρόν, λοιπόν, οδοί: Ο ισχυρισμός ότι οι κομματικοί φάροι δεν επάβητα κατά άλλους λόγους δεν είναι ουσιαστικός. Οι Αξιοπληροί και καταπολέμησης πατριωτιστικών χώρων και αποκατάσταση καταπολέμησης και αποκατάσταση, που μέλεια δεν γίνονται σε πλουτοκρατίες, πούνη Σφαιρών; Όλα αυτά δεν τα πληρώνει ο άγιος φορολογούμενος Έλληνας λαός. Οι δραστικές αυτοκαταπολέμησης αναγκάζονται. Μήπως στην θέση κάθε αρχής και έσπουος θέλουν να επιβάλουν την δική τους τραγωδία; Το τι αρχές επιδοθούν δεν μας είναι γνωστό. Γιατί δεν επιδοθούν κάποιο έντιμο σε είσοδο κλάδο, όπου να διαπύωνται οι παύσεις τους; Μήπως το σπασίμων δική φορολογία την αναποδογική κερκίδα, δεν αντιλαμβάνονται ότι οι βάρβαροι καλύτερα μεταβόρουν σε υψηλή αγορά και τραγωδία, άσπυκη και άσπυκη; Το φαινόμενο της τραγωδίας βασίζονται και ευδοκίμα όπου κυριαρχεί η βίβα σπυη, η αναδικαιότητα, η αναδικαιότητα και η άσπυκη του ίδιου κοινωνίας και κράτους, προέμετα τα οποία διαπύωνται παραπορόντα στην τόπο μας. Αν αντί της σπαιρικής εξερεύνησης υπήρχε κράτος ουσία με υπερέδωτες πύσεις, οι κομματικοί φάροι δεν θα γίνονταν παύσεις. Αν υπήρχαν, θα ήταν άσπυκη και άσπυκη δραστηριότητα, που θα ήταν παύσεις. Στην Ελλάδα αστυνομικά τμήματα δύνανται επίπυσης τις όποιες αδυναμίες να ελέγξουν τα παρακράτος. Στην Ελλάδα αστυνομικά μέτρα σπαιρική φορολογία, ότι οι συνεχές αδυναμίες της τμήματος παρακράτους να προμηθευθούν όπλα για την αυτοπροστασία τους. Το τι σπαιρικό και λεπτό ελέγχο το καταπολέμησης όπλα.

Π.Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Γιάννης Σαββός

ΙΡΦΑΝ ΜΕΧΜΕΤΑΛΗ:

Σχολείο ελληνικό ζητάμε και μᾶς παραπέμπουν στην "Αγκυρα!"

Ἀπίστευτο κι ὁμως ἑλλη-
νικό! Τῆ λειτουργία ἑλλη-
νικού σχολείου ζητοῦν μέ
ἔγγραφο τους Πομάκοι τοῦ
Δήμου Μύκης ἀπὸ τὴν
ἀρμόδια Διεύθυνση Πρωτο-
βάθμιας Ἐκπαίδευσης. Κι οἱ
ἀρμόδιοι τοὺς παραπέ-
μπουν στὴν "Αγκυρα!"

Ὁ Ἰρφάν Μεχμεταλή,
Πομάκος ἀπὸ τὴ Μάντινα
τοῦ Νομοῦ Ξάνθης, τὰ ἀνα-
φέρει ὅλα αὐτὰ σὲ ἐπιστο-
λὴ του στὴν ἐφημερίδα «Ὁ
Χρόνος» τῆς Κομοτηνῆς.
Ὁ κ. Μεχμεταλή ζητᾷ τὸ
αὐτονόητο: νὰ γίνεταί σε-
βαστὴ ἡ πομακικὴ ταυτότη-
τα καὶ γλῶσσα: «Τὰ δημοτι-
κὰ σχολεῖα ὅλα εἶναι μειο-

νοτικά καὶ τὰ μισὰ μαθήμα-
τα γίνονται στὰ τούρκικα τὰ
μισὰ στὰ ἑλληνικά» λέει καὶ
συνεχίζει: «Ζητήσαμε νὰ γί-
νονται μερικὰ ἀκόμα μαθή-
ματα στὰ ἑλληνικά... Μᾶς
τὸ ἀρνήθηκαν χωρὶς ἄλλη
κουβέντα!» Τὰ δικά μας
σχολεῖα περιττεύουν. Ἀνα-
δημοσιεύουμε τὴν ἐπιστο-
λὴ τοῦ κ. Μεχμεταλή ἀπὸ
τὸ «Χρόνος» τῆς 17.1.2007
γιὰ νὰ θαυμάσετε ὅλο τὸ
μεγαλεῖο τοῦ ἑλληνικοῦ
γκουβέρνου, πού κατ'
εὐφημισμὸ μόνον ὀνομάζε-
ται κυβέρνηση. Μόνο μὴν
ξεχνᾷς κ. Μεχμεταλή πὼς
καὶ στὰ ἑλληνικά «μειονοτι-
κὰ» χωριὰ τῆς πολυπάθης

Ὁ κ. Ἰρφάν Μεχμεταλή

περιφέρειας τὰ ἴδια γίνον-
ται. Τὰ ἴδια καὶ χειρότερα.
Ἔτσι γιὰ νὰ μὴν ἔχεις πα-
ράπονο, ἀγαπητέ μας συ-
μπολίτη καὶ συνέλληνα.

ΑΠΟ ΤΟΝ «ΧΡΟΝΟ» ΤΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ:

Κάτω τὰ βρώμικα χέρια ἀπὸ τὴν πολιτιστικὴ ταυτότητα τῶν Πομάκων

«Με τὴν ἐπιστολὴ μου
που ἀκολουθεῖ θέλω να σας
γράψω με τον πιο αληθινό
τρόπο τις ἀπόψεις μου σχε-
τικὰ με τὴ μουσουλμανικὴ
μειονότητα τῆς Θράκης.
Ζώντας στο νομὸ Ξάνθης,
παρακολουθῶ με λύπη τις
τελευταίες ἐξελίξεις καὶ τὰ
παιχνίδια που παίζονται σε
βάρος μας ἀπὸ κάποιους
που θέλουν να πουν ὅτι ὅλοι
οι μουσουλμάνοι τῆς Θρά-
κης εἶναι Τούρκοι. Αὐτὸ εἶ-
ναι μεγάλο ψέμα.

Εἶμαστε Πομάκοι

Εγὼ καὶ ἡ οἰκογένειά μου
εἶμαστε Πομάκοι καὶ εἶμα-
στε περήφανοι γι' αὐτὸ. Δεν
ενοχλοῦμε κανένα, ζοῦμε
μα ἡσυχὴ ζωὴ καὶ δε θέλου-
με κανέναν να προσπαθεῖ με
το ζόρι να μας ἰσοπεδώσει.
Μιλᾶμε τὴ δική μας γλῶσσα,
ἔχουμε τὴ δικιά μας κουλ-
τούρα καὶ κάποιος προσπα-
θοῦν να τὴν εξαφανίσουν,
λέγοντας ὅτι ἡ λέξη «Πομά-
κος» εἶναι βρισιά, ἐνὼ εμεῖς
δε ντρέπομαστε που εἶμα-
στε Πομάκοι.

Αρχίζω με το ζήτημα του
ψευτομουφτί. Ὅποιοι ἦταν
στὶς δῆθεν ἐκλογές γιὰ το
ψευτομουφτί στὶς 1 Ιανουα-
ρίου θα κατᾶλαβε τὴ εἶδους
ἐκλογές καὶ τὴ δημοκρατία
θέλουν αὐτοὶ που ξεσηκών-
νουν τον κόσμο γιὰ το τίπο-
τε. Ὅ,τι ἤθελαν ἔκαναν, ὅ,τι
ἤθελαν σημειῶναν στο τζαμί
τα τσιράκια του κυκλώμα-
τος καὶ κανέναν δεν ρωτοῦ-
σαν. Μετὰ βγήκαν καὶ εἶπαν
αὐτὰ που εἶχαν ἀπὸ τὰ πριν
έτοιμα.

Σκέτη κοροϊδία. Τα πολιτι-
κὰ παιχνίδια του τουρκικοῦ
προξενείου ἀλλὰ καὶ οποι-
οδήποτε ἄλλου δεν τὰ θέ-
λουμε στὴν πλάτη μας. Δεν
καταλαβαίνω τὴ σχέση ἔχει
προσευχὴ στο τέμενος με
τις ἑλληνοτουρκικὲς σχέ-
σεις. Πού αλλοῦ συμβαί-
νουν τέτοια πράγματα; Στὴν
Τουρκία γίνονται; Στὴν Αρα-
βία; Πουθενά δε γίνονται
μόνο ἐδῶ που βρήκαν καὶ τὰ
κάνουν...

Ἡ μητρικὴ μας γλῶσσα

Δύο λόγια γιὰ τὴ μητρικὴ
μας γλῶσσα. Ἡ γλῶσσα των
κατοίκων τῆς ορεινῆς Ξάν-
θης εἶναι ἡ πομακικὴ. Φαίνε-
ται να εἶναι σλάβικη γλῶσ-
σα, κοντινὴ με τὴ βουλγάρικη,
με λέξεις μέσα τῆς ἑλλη-
νικῆς καὶ τούρκικες. Μέχρι
πριν λίγο ἦταν ἀγραφή, ἀλ-
λὰ ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια πε-
ρίπου πολλοὶ ἄνθρωποι, που
δεν ντρέπονται γιὰ τὴν κα-
ταγωγὴ τους, προσπαθοῦν
να τὴν καταγράψουν, με
πρῶτο καὶ καλύτερο το Ρι-
βάν Καραχότζα. Γράφτηκαν
λεξικά, γραμματικὲς, παρα-
μῦθια, ἐφημερίδες, τραγού-
δια... Κάπου δεν πρέπει καὶ
το Κράτος να βοηθήσει αὐ-
τὴ τὴν προσπάθεια; Γιατί να
μὴν ἔχει το κρατικὸ ραδιό-
φωνο στο τοπικὸ του πρό-
γραμμα μερικὰ δικά μας
τραγούδια, κάποιες εἰδή-
σεις στὴ γλῶσσα μας, ὅπως
ἔχει καὶ στα τούρκικα;

Σχετικὰ με τὴν ἐκπαίδευ-
ση, υπάρχουν πολλὰ προ-
βλήματα. Νηπιαγωγεία ἐλά-
χιστα ἔγιναν, ὅλα τὰ τελευ-
ταῖα χρόνια. Τα δημοτικὰ
σχολεῖα ὅλα εἶναι μειονοτι-
κὰ καὶ τὰ μισὰ μαθήματα γί-
νονται στα τούρκικα, τὰ μι-
σὰ στα ἑλληνικά. Ζητήσαμε
να γίνονται μερικὰ ἀκόμα
μαθήματα στα ἑλληνικά,
γιατί μετὰ τὰ παιδιά μας πά-
νε στα ἑλληνικά γυμνάσια
καὶ δεν ξέρουν βασικά
πράγματα. Μᾶς τὸ ἀρνήθη-
καν χωρὶς ἄλλη κουβέντα.
Εἶναι λέει οἱ συμφωνίες με
τὴν Τουρκία. Καὶ μέχρι πότε
θα μας μαθαίνουν τούρκικα
στα σχολεῖα μας; Δεν υπέ-
γραψε ἡ Ελλάδα στὴ Συνθή-
κη τῆς Λωζάνης ὅτι δε διδά-
σκει τὴ μητρικὴ γλῶσσα των
παιδιῶν των μουσουλμά-
νων;

Θέλουμε δημόσιο ἑλληνικὸ σχολεῖο

Εμεῖς λέμε ὅτι κι αν δε
μπορεῖ να το κάνει αὐτὸ, ας
διδάσκει ἑλληνικά, εἶναι τό-
σο φοβερό αὐτὸ; Θέλουμε

δημόσια σχολεῖα στα χωριὰ
μας. Μάλιστα με τους συγ-
χωριανούς μας το ζητήσαμε
με ἔγγραφο προς τὴν Διεύ-
θυνση Πρωτοβάθμιας
Ἐκπαίδευσης καὶ οἱ υπάλλη-
λοι δεν πίστευαν στα μάτια
τους. Σχολεῖο ἑλληνικὸ ζη-
τάμε, ὄχι τίποτα παράνομο.
Τι θα γίνει; Ελλάδα δεν εἶναι
ἐδῶ; Ὅπως μὴν θέλουμε κι ἐ-
μεῖς καὶ δε μπορούμε να
διαλέξουμε. Τίποτε παραπά-
νω.

Στὴν οἰκονομία τὰ πράγ-
ματα εἶναι δύσκολα. Μπορεῖ
ἔτσι να εἶναι καὶ σε ὅλη τὴν
Ελλάδα ἢ σε ὅλα τὰ χωριὰ
σαν τὰ δικά μας, δεν ξέρω.
Αὐτὸ που ξέρω εἶναι ὅτι ο
κόπος μας δεν πληρώνεται,
ὅτι οἱ ἔμποροι του καπνοῦ
κάνουν ὅ,τι θέλουν κι ὅτι κα-
νέναν δεν ξέρει τι θα γίνει
σε λίγα χρόνια. Ευτυχῶς ἡ
οικοδομὴ ἀκόμα δίνει μερο-
κάματα, ἀλλὰ οὔτε σίγουρη
εἶναι οὔτε κανέναν ἀπὸ μας
ονειρεύεται το παιδί του με-
θαύριο στὴ δουλειὰ αὐτῆ.
Τόσος νέος κόσμος ἔφυγε
ἀπὸ τὰ χωριὰ μας γιὰ Γερ-
μανία, Ολλανδία. Δεν ἔφυγε
επειδὴ καλοπερνοῦσε, γιὰ
μὰ δουλειὰ ἔφυγε.

Θέλω, κλείνοντας να πω
δύο λόγια καὶ γιὰ το ζήτημα
των Πομάκων καὶ των Τούρ-
κων. Ὅποιοι θέλει ας λέει ὅ-
τι εἶναι Τούρκος, Πομάκος,
Τσιγγάνος... Ποιο εἶναι το
πρόβλημά τους; Εμεῖς δεν
πῆραμε ποτέ τούρκικα σαλ-
βάρια να πούμε ὅτι εἶναι πο-
μάκινα. Οὔτε τραγούδια,
οὔτε συνταγὲς μαγειρικῆς,
οὔτε πανηγύρια... Αὐτοὶ γι-
ατί το κάνουν; Μήπως γιὰτί
δεν ἔχουν τίποτε; Κι εἶναι
λόγος αὐτὸς να κλέβουν τὰ
δικὰ μας; Πρέπει ὅλοι καὶ οἱ
φανατικοὶ καὶ οἱ πληρωμένοι
ἀκόμα, να μάθουν να σεβ-
νται τους ἄλλους.

Ἰρφάν Μεχμεταλή
Μάντινα Δήμου Μύκης
Ν. Ξάνθης

Ἡ μεταμόρφωση τοῦ χρόνου ἀπὸ τὸν Ἐμμανουήλ

Ἐνας ἀκόμη χρόνος
φτάνει στο τέλος του.
Ἐρχεται ο καινούργιος.
Ἐνας χρόνος παραπᾶνω
στὴ ζωὴ των ηλικιωμένων
που φοβούνται το χρόνο.
Φοβούνται το τέλος, το
θάνατο.

Ἐνας χρόνος στὴ ζωὴ
των νέων που τον θέλουν
για να γίνουν ἐνήλικοι. Που
δεν σκέφτονται το τέλος
γιατί εἶναι πολὺ μακριὰ κι
ας παραμονεύει ο θάνα-
τος που δε διαλέγει ηλικί-
ες.

Κάθε καινούργιος χρό-
νος γεννᾷ σε ὅλους ὄνειρα
καὶ ἐλπίδες. Ὀνειρα στους
φτωχοὺς πὼς θα βρεθοῦν
τρόποι να ξεφύγουν ἀπὸ
τὴ φτώχεια τους. Ὀνειρα
στους ἀνεργούς πὼς θα
βρεθοῦν θέσεις εργασίας
καὶ γι' αὐτούς. Ὀνειρα
στους γονεῖς γιὰ τὴν υγεία
καὶ προκοπὴ των παιδιῶν
τους. Ὀνειρα στους εργα-
ζόμενους πὼς θα πάνε κα-
λὰ στὴ δουλειὰ τους. Ὀνειρα
στους ἀρρώστους πὼς θα
υγεία τους καὶ στους παρα-
στρατημένους πὼς θα ξα-
ναβροῦν το δρόμο τους.
Πανανθρώπινα ὄνειρα
πὼς θα σταματήσουν οἱ
πόλεμοι, το ἐγκλημα,
ἡ βία, οἱ ληστείες, ἡ
εκμετάλλευση καὶ ἀ-
δικία.

Ὅλα τὰ ὄνειρα των ἀν-
θρώπων συνοδεύει ἡ ἐλπί-
δα πὼς θα γίνουν πραγμα-
τικότητα ἀλλὰ καὶ ο φόβος
πὼς θα μείνουν ἀπραγμα-
τοποιητὰ.

Ἡ ζωὴ των ἀνθρώπων
κυριαρχεῖται καὶ παρηγο-
ρεῖται με τὴν ἐλπίδα ἀλλὰ
τραυματίζεται καὶ αλλοιώ-
νεται ἀπὸ το φόβο, προπα-
ντὸς του θανάτου. Ὅλοι οἱ
ἄνθρωποι φοβούνται.
Ὅταν ὁμως δεν ἐλέγχεται
ο φόβος γίνεται ἀγχος καὶ
αγωνία καὶ οἱ ἄνθρωποι γί-
νονται δειλοὶ καὶ ἀνήμε-
ροὶ να ἀντιδράσουν καὶ
στὶς πιο μικρὲς δυσκολίες.
Τὸ ἴδιο μπορεῖ να συμβεῖ
καὶ με τὴν ἐλπίδα, ὅταν χω-
ρὶς τὴ δικὴ μας εργατικὴ
καὶ προσπάθεια, ἐνα-
ποθέτομε καὶ περιμένομε
τὰ πάντα ἀπὸ τὴν «τύχη».

Ἡ Ἐκκλησία μας, κάθε
χρόνο, με τὴν εορτὴ των
γενεθλίων του Χριστοῦ
προβάλλει ὄχι μόνον τὴν ἀ-
γάπη του Θεοῦ στον κάθε
ἄνθρωπο ἀλλὰ δίδει καὶ το
πραγματικὸ νόημα τῆς ἐλ-
πίδας καὶ του φόβου.

Με τὴν ἐνανθρώπησή
του ο Θεὸς μῆθε στο
χρόνο καὶ το χώρο, στὴ ἱ-
στορία καὶ τον κόσμο γιὰ
να μπορέσει ἡ εἰκόνα του,
ο ἄνθρωπος, να γίνεθεάν-
θρωπος. Να ἐξέλθει ἀπὸ
τους περιορισμοὺς τῆς ἀν-
θρώπινης φύσης καὶ να γί-
νει ἐλεύθερος. Να συνει-
δητοποιήσει πὼς στους
κινδύνους τῆς ζωῆς του,
στους μεγάλους πόνους,
αστοχίες καὶ πτώσεις του
δεν εἶναι μόνος. Δίπλα του

μαζί του, εἶναι ο Ἐμμανου-
ήλ που βρίσκεται στον κό-
σμο γιὰ να μεταμορφώνει
καὶ θεώνει τον ἄνθρωπο.
Να κάνει τὰ πάντα «κοινὰ».

Δε χρειάζεται ν' ἀναζη-
τήσουμε καὶ συναντήσουμε
το Θεὸ κάπου ἄλλου. Τον
συναυτοῦμε καθημερινὰ
στους δρόμους, στὴ γειτο-
νιά καὶ τὴ δουλειὰ μας. Ζεῖ
στὰ πρόσωπα των συναν-
θρώπων μας. Μᾶς πλησιάζει
με τὴ μορφή του δού-
λου, του καταπιεσμένου,
του πονεμένου καὶ ἀδικη-
μένου του πεινασμένου
καὶ διψασμένου καὶ χτυπᾷ
τὴν πόρτα τῆς καρδιάς
μας. «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε
ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν
μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ
ἐποιήσατε» (Ματθ. 25, 40).

Ὁ Χριστὸς λοιπὸν εἶναι
ἡ ἐλπίδα του κόσμου. Αὐ-
τὸς εἶναι καὶ ἡ δικὴ μας ἐλ-
πίδα. Αὐτὸς εἶναι «ἡ ὁδός,
ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ», που
προτιμᾷ «ἀντὶ να τον λα-
τρεύουν οἱ ἄνθρωποι, να
τον ἀκούνε», ὅπως λέγει ο
Πασκάλης.

Αὐτὴ ἡ πραγματικὴ ἐλπί-
δα εἶναι ἀχώριστη με τὴν
πίστη καὶ ἀγάπη. Αὐτὲς τὶς
τρεις βασικὲς ἀρετὲς, τῆς
ἀνθρώπινης ὑπαρξῆς,

Τοῦ ΚΩΣΤΑ ΧΑΡ. ΝΕΟΝΑΚΗ

προβάλλει ἡ Ἐκκλησία μας
γιατί μόνον αὐτὲς ὁδηγοῦν
στὴν ἐλευθερία καὶ θέωση
του ἀνθρώπου. Ὅσοι πι-
στεύουν καὶ ἐλπίζουν στὴν
ἀγάπη του Θεοῦ γιὰ τον
κάθε ἄνθρωπο μετουσιώ-
νουν αὐτὴ τὴν ἀγάπη σε
δικὴ τους ἀρετὴ καὶ θυσία
γιὰ τους ἄλλους ἀνθρώ-
πους.

Οἱ τρεις βασικὲς ἀρετὲς
τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξῆς,
ζωντανεύουν τὴν ἐμφυτῆ
ροπή του ἀνθρώπου γιὰ τὴ
ζωὴ μετὰ θάνατο, τὴν ἀθα-
νασία καὶ αἰωνιότητα. Αὐ-
τὲς ἐλέγχουν καὶ ἐλευθε-
ρώνουν ἀπὸ το φόβο των
προβλημάτων καὶ δυσκο-
λιῶν τῆς ζωῆς καὶ του θά-
νατου. Αὐτὲς ἐλευθερώ-
νουν τὶς θεϊκὲς δυνάμεις
καὶ εἰκόνας του Θεοῦ, καὶ
μας κάνουν ἀφάνταστα δύνα-
τούς στὶς ἀρρώστιες καὶ
τὰ καθημερινὰ μας προ-
βλήματα. «Ὅταν γὰρ
ἀσθενῶ τότε δυνατὸς εἰμί»
λέγει ο Ἀπ. Παῦλος. «Ἀν-
σηκωθείς ἕνα πρωινὸ καὶ
δε νιώθεις κανένα πόνον να
ξέρεις ὅτι ἔχεις πεθάνει»
λένε οἱ Ρώσοι ορθόδοξοι.

Γιὰ να γίνε ἀνθρώπινη ἡ
ζωὴ μας καὶ καλύτερος ο
κόσμος στον καινούργιο
χρόνο καὶ στὴ συνέχεια
των χρόνων, εἶναι ἀνάγκη
να βιώσουμε τὶς ἀρετὲς που
προβάλλει ἡ εορτὴ των γε-
νεθλίων του Χριστοῦ. Χω-
ρὶς αὐτὲς τίποτα δε μπορεῖ
ν' ἀλλάξει γιατί μόνον αὐτὲς
εἶναι το «χαλινάρι» του θυ-
μοῦ καὶ τῆς ἀπελπισίας.
Μόνον με αὐτὲς κάνομε ὑ-

πέρβαση στὶς ἀνθρώπινες
ἀδυναμίες μας. Αὐτὲς
μαῖνουν μπροστὰ στὶς ἀ-
στοχίες καὶ ἀποτυχίες μας
καὶ βοηθοῦν στὴ μετάνοια
καὶ ἐπανόρθωση. Αὐτὲς ἐ-
λέγχουν τον ἐγωισμό καὶ
ανοίγουν δρόμους γιὰ τὴν
ἐνότητα με τους συναν-
θρώπους καὶ το Θεὸ. Αὐ-
τὲς μας διδάσκουν πὼς ο
πόνος εἶναι μεγάλος διὰ-
σκαλος αὐτογνωσίας γιατί
μας ἐπιστρέφει στον εαυ-
τό μας καὶ στα ἔσχατα τῆς
ὑπαρξῆς μας καὶ μας ἀπο-
καλύπτει πὼς ἡ ἐλευθερία εἶ-
ναι τόση ὅση ἡ πίστη, ἡ ἐλ-
πίδα καὶ ἡ ἀγάπη. Τα δε
γρηταιά, τόσα ὅση ἡ ἀμ-
φιβολία καὶ ἀπελπισία που
μας θέλουν μόνιμους κά-
τοικους τῆς γῆς.

Με τὴ βίωση των τριῶν
ἀρετῶν συνειδητοποιοῦμε
πὼς τὰ κοιμητήρια καὶ οἱ
ιερεῖς τελετὲς στους νε-
κρούς μας εἶναι λατρεία ἀ-
θανασίας καὶ αἰωνιότητος
καὶ ὄχι θανάτου.

Ὁ κόσμος μπορεῖ ν' ἀλ-
λάξει γιατί δεν εἶναι φτιαγ-
μένος στα μέτρα των σα-
τανικῶν δυνάμεων ἀλλὰ
στα μέτρα του μετανιωμέ-
νου ἀνθρώπου.

Τὴ μεγάλη ευθύνη γιὰ
τὴν εἰκόνα του πλαν-
ήτη μας καὶ των κα-
τοίκων του ἔχουν οἱ
πολιτικοὶ καὶ θρη-
σκευτικοὶ ἡγέτες, που ἴ-
σως δε μποροῦν ἀλλὰ ἴ-
σως υπηρετοῦν τον κατή-
φορο.

Εἶναι θλιβερό «χριστι-
ανοὶ ἡγέτες» να πρωταγωνι-
στοῦν στὴν ἐκμετάλλευση,
στὴν ἀδικία καὶ στὶς συμ-
φορὲς του κόσμου. Εἶναι
θαυμάσιο, ἕνας ἀλλόθρη-
σκος ο Μαχάτμα Γκάντι, ο
ταπεινότερος των ηγετῶν
του κόσμου, να ἐλευθερώ-
σει τὴν πατρίδα του Ἰνδία,
ἀπὸ τον ἀγγλικὸ ζυγὸ, με
εἰρηνικὴ ἐπανάσταση. Εἶ-
ναι πολυτιμὸς ὁδηγός, γιὰ
τους σύγχρονους ἡγέτες,
ὅλα ὅσα εἶχε πει προτοῦ
δολοφονηθεῖ ἀπὸ φανατι-
κὸ ἰνδοιστὴ (30.1.1948):
«Δεν πρέπει να ὑπάρχει σε
μια κοινωνία, σε ἕνα κρά-
τος, πλοῦτος χωρὶς μό-
χθο. Πολιτικὴ χωρὶς ἀρ-
χές. Επιστήμη χωρὶς ἀν-
θρωπιά. Απόλαυση χωρὶς
συναίσθημα. Παιδεία χω-
ρὶς χαρακτῆρα. Εμπόριο
χωρὶς ἠθός, καὶ λατρεία
χωρὶς θυσία».

Ἡ εἰρήνη καὶ καταλλαγὴ
του κόσμου, ἡ ἀγάπη καὶ
συναδέλφωση των ἀνθρώ-
πων καὶ των λαῶν, ἡ ἐξά-
λειψη τῆς φτώχειας, ἡ
προστασία του περιβάλλο-
ντος, ἡ ἐπιείκεια, κατανόη-
ση καὶ συγχώρηση, ἡ δη-
μοκρατία, ἡ διακονία καὶ
θυσία, εἶναι βασικὲς ἀρχὲς
του Εὐαγγελίου. Οἱ «Χρι-
στιανοὶ ἡγέτες» τὶς ἔχουν
οδηγὸ γιὰ να κάμουν καλύ-
τερο τον κόσμο; Μήπως
καὶ ὅλοι εμεῖς, ἀμεταμέλη-
τοι ψηφοφόροι, ἔχομε με-
γαλύτερη ευθύνη;

Οί Πόντιοι στίς ΗΠΑ καί ἡ πόλη «Υψηλάντης»

Οι ΗΠΑ αποτελούν ένα σημαντικό σταθμό των Ελλήνων του Πόντου, οι οποίοι κατέφυγαν εκεί μετά τη βίαιη εκδίωξή τους από Οθωμανικό κράτος. Το μνημείο για τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου στη Φιλαδέλφεια, είναι μία ενδεικτική περίπτωση, αλλά όχι η μοναδική.

Οι Πόντιοι των ΗΠΑ, ήδη και κατά τη διάρκεια τέλεσης της γενοκτονίας, συνέβαλλαν στη γνωστοποίηση και τη διεθνοποίηση του εγκλήματος. Από το Ακτον Οχίο ο Μιλτιάδης Τσακίριδης απευθύνθηκε στις 6 Νοεμβρίου 1921 στο Λεωνίδα Ιασωνίδα, στην Κωνσταντινούπολη, για να τους βοηθήσει ηθικά, ώστε να ιδρύσουν ένα σωματείο που να αγωνίζεται «υπέρ των δυστυχούντων Ποντίων». «Μετά μεγίστου ενδιαφέροντος παρακολουθούμεν οι Πόντιοι από μακράν τα καθ' εκάστην εκτελούμενα εν τη πατρίδι εις βάρος των αγαπητών μας. Δεν δυνάμεθα να ζωγραφίσωμεν την θλιβεράν ημών λύπην διά την συμφοράν του αγαπητού μας Πόντου και των ομοφύλων ημών υπάρεξων, οίτινες έπεσαν είτε θα πέσουν από την αιμοχαρή μάχαιραν του βαρβάρου. Πολύ φρικτόν, φρικτόν...»¹.

Συλλαλητήριο κατά των σφαγών τό 1921

Ακόμη θα πρέπει να αναφερθεί ότι στις 20 Νοεμβρίου 1921, με την πρωτοβουλία φιλελλήνων βουλευτών και γερουσιαστών έγινε στη Νέα Υόρκη συλλαλητήριο για τις σφαγές των Ελλήνων του Πόντου. Στο συλλαλητήριο «αποτελούμενον εκ χιλιάδων Αμερικανών και Ελλήνων, ωμίλησαν εξ (6) γερουσιαστών και καθηγητά Πανεπιστημίου, εξιστορήσαντες εν πάση λεπτομερεία και επί τη βάσει επισήμων εκθέσεων, τα φρικιαστικά γεγονότα του Πόντου, τας σφαγάς, τους διωγμούς, μετατοπισμούς, ερημώσεις, εκβιασμούς παρθένων και νέων. Εκ μέρους των Ποντίων ωμίλησεν ο δημοσιογράφος κ. Χριστοφορίδης. Η ιατρός κ. Νόστον, αυτόπτης μάρτυς των γεγονότων της Κερασούντος, αφηγήθη τραγικές λεπτομερείας, αι οποία προεκάλεσαν ριγή φρίκης μεταξύ του πλήθους, η ίδια δε ηναγκάσθη να διακόψη τον λόγον, μη δυναθείσα λόγω της συγκινήσεως να εξακολουθήσει, ει μη μόνον από καιρού εις καιρόν αναφωνούσα: «Αχ, εκείνα τα καυμένα τα παιδάκια!» Το συνταχθέν μετά το συλλαλητήριο ψήφισμα εστάλη εις τον πρόεδρον κ. Χάρδινγκ, τον υπουργόν των Εξωτερικών κ. Χιουγκ, πρόεδρον της Διασκεψέως επί του αποπλιτισμού, επιτροπή δε εκλεγείσα και έχουσα επί κεφαλής τον διαπρεπή Πόντιον κ. Σάββαν Κεχαγιάν, μετέβη εις Ουασινγκτόνα διά να επιδώση αυτοπροσώπως το ψήφισμα εις τον κ. Χάρδινγκ, προβή δε και εις άλλας ενεργείας»².

Ψήφισμα στο πρόεδρο των ΗΠΑ

Το ψήφισμα, το οποίο παραδόθηκε στον πρόεδρο των ΗΠΑ, σε πολλά μέλη του Κοινοβουλίου αλλά και σε άλλες εξέχουσες προσωπικότητες, περιέγραφε την τραγική κατάσταση στον Πόντο και εκλιπαρούσε την κυβέρνηση των ΗΠΑ να επέμβει, για να σταματήσει η συνεχιζόμενη γενοκτονία. Το θέμα των κεμαλικών αγριστιών σε βάρος των Ελλήνων του Πόντου συζητήθηκε διεξοδικά και στη συνεδρίαση της Γερουσίας των Ηνωμένων Πολιτειών, στις 22 Δεκεμβρίου 1921. Ο Γερουσιαστής Hon. William H. King, αφού ανέπτυξε το θέμα του αφανισμού των Ελλήνων του Πόντου, κατέθεσε στο προεδρείο την πολυσέλιδη εισήγησή του, η οποία δημοσιεύτηκε το 1922 και με ντοκουμέντα απέδειξε ότι στόχος τόσο των Νεότουρκων όσο και των Κεμαλικών ήταν

η τουρκοποίηση της Μικράς Ασίας. Την ίδια περίοδο δύο μεγάλοι Αμερικανοί Διπλωμάτες, οι George Horton και Henry Morgenthau, αναδείκνυαν το ζήτημα ποικιλοτρόπως.

Σήμερα, θα ήταν ασφαλώς πολύ σημαντικό να αναφερθεί ότι οι Έλληνες των ΗΠΑ έχουν πετύχει την αναγνώριση της γενοκτονίας από τους Κυβερνήτες, πολιτειακές Βουλές και Γερουσίες και έχουν εισαγάγει τη διδασκαλία της γενοκτονίας στα σχολεία του Ιλλινόις.

Παράδοση φιλελληνισμού

Όσοσο έχει σημασία να αναφερθεί η μεγάλη αυτή παράδοση φιλελληνισμού και φιλοπόντιων θεσμών στις ΗΠΑ, αφού (ένα αιώνα πριν, στο μήνυμα του προέδρου των ΗΠΑ James Monroe (3 Δεκεμβρίου 1822) εκφραζόταν μια «ισχυρή ελπίδα» για την Ελλάδα. Αυτή ήταν η περίοδος όπου δόθηκαν στις νέες πόλεις τα ελληνικά ονόματα, όπως Αθήνα και Μακεδονία στο Οχάιο, Ελλάδα στη Νέα Υόρκη και Υψηλάντης στο Μίτσιγκαν. Η πόλη ιδρύθηκε το 1823 για να τιμηθεί ο Αρχιστράτηγος της Ελληνικής Επανάστασης Δημήτριος Υψηλάντης³ και γενικότερα η οικογένεια Υψηλάντη.

Η πόλη Υψηλάντης και ἡ μνήμη

Η πόλη έχει αδελφοποιηθεί από το 1997 με το Ναύπλιο, την πόλη που πέθανε ο Δημήτριος Υψηλάντης το 1832 και η δήμαρχος της πόλης Dr. Cheryl Farmer παρέλασε την 25η Μαρτίου του 2004 στη Νέα Υόρκη και ηγήθηκε του Ποντιακού αγήματος κρατώντας την Ελληνική σημαία πά-

Του ΦΑΝΗ ΜΑΛΚΙΔΗ
Λέκτορα στο Δημοκρίτειο
Πανεπιστήμιο Θράκης

νω στο άρμα του συλλόγου «Κομνηνοί» της Νέας Υόρκης.

Έτσι ο Πόντος είναι παρών σήμερα στις ΗΠΑ με την πόλη «Υψηλάντης», τιμώντας τους Πόντιους αρχηγούς της απελευθέρωσής μας, τιμώντας τα ιδανικά και τον αγώνα για απελευθέρωση και δημοκρατία, και είναι παρών ακόμη με τον Προμηθέα, τους Αργοναύτες, τον Ιάσωνα, τις Αμαζόνες, ως ονόματα αμερικανών πολιτών.

Ο Πόντος ήταν πρότυπο αρμονικών σχέσεων ανάμεσα στο φυσικό και ανθρώπινο τοπίο και από αυτό εμπνεύστηκαν πολλοί στις ΗΠΑ. Αυτή η αρμονία διαταράχθηκε όμως βίαια από τους Νεότουρκους και τους κεμαλικούς και «δολοφονήθηκε». Ο Πόντος είναι σήμερα ερείπια εκκλησιών, μοναστηριών, παλατιών, κατοικιών, εκπαιδευτηρίων, χωριών, πόλεων, κάστρων, που απετέλεσαν δημιουργήματα του παγκόσμιου πολιτισμού. Στον Πόντο, εκτός από ανθρώπους, δολοφονούσαν και μνημεία. Μέσα σε αυτά τα ερείπια συναντάς σήμερα τους τελευταίους φύλακες, τους απόγονους αυτού του πολιτισμού, οι οποίοι ομιλούν την πλησιέστερη προς την αρχαία ελληνική ομιλούμενη σήμερα γλώσσα.

Η περίοδος όμως αυτή τελειώνει. Τώρα η μνήμη, η αλήθεια, δηλαδή η μη λήθη (αν αναλυθεί η λέξη ετυμολογικά) είναι στο προσκήνιο και οι Έλληνες και οι θεσμοί των ΗΠΑ απέδειξαν ότι αυτή μπορεί να κερδίσει τη βία, τις διώξεις, το ψέμα και την άρνηση τέλεσης του μαζικού εγκλήμα-

Άποψη της πόλης «Υψηλάντης»

τος. Η πόλη «Υψηλάντης» είναι το σύμβολο αυτής της προσπάθειας που βρίσκεται στην αρχή, έχει λίγους αλλά εκλεκτούς καρπούς.

Οι δολοφόνοι νόμισαν ότι έλυσαν το Ποντιακό ζήτημα δια της σφαγής. Ο Πόντος όμως δεν εξαφανίστηκε. Στην πόλη «Υψηλάντης» είναι ένα δείγμα ότι ο Πόντος υπάρχει, όπως υπάρχει η μνήμη και η συνέχεια, οι εκατομμύρια Έλληνες του Πόντου σε όλον τον πλανήτη.

1. Φωτιάδης Κ. Η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, τ. 3. Θεσσαλονίκη, σ.189.

2. Ανώνυμος, «Συλλαλητήριο εν Ν. Υόρκη δια τας σφαγάς του Πόντου. Ψήφισμα προς τον Χάρδινγκ», εφημ. Νέα Ημέρα, Τεργέστη (3.12.1921).

3. Ο Δημήτριος Υψηλάντης, αδελφός του Αλέξανδρου Υψηλάντη, σπούδασε στην Κωνσταντινούπολη, στις παραδοξανάβιες Ηγεμονίες και στο Παρίσι. Το 1818 μυσήθηκε στη Φιλική Εταιρεία. Τον Ιούνιο του 1821 έφθασε στην Υδρα για να αναλάβει την ηγεσία του Αγώνα ως πληρεξούσιος του αδελφού του.

Από την Υδρα άρχισε την οργανωτική του προσπάθεια και συνέταξε την πρώτη του Διακήρυξη που την απύθυνε στους «Ομογενείς Φιλελευθέρους Έλληνες». Από την Υδρα πέρασε στο Άστρος της Κυνουρίας, όπου στη συνάντησή με ανώτερους κληρικούς και μέλη τη Πελοποννησιακής Γερουσίας δημοουρήγησαν και τα πρώτα νέφη στις σχέσεις Υψηλάντη - προκρίτων, εξ αιτίας της οικειότητάς του με τον Παπαφλέσσα, τον Κολοκοτρώνη και τον Αναγνωσταρά. Μετά την άρνηση των προκρίτων να δεχθούν τις προτάσεις του, εγκαταστάθηκε στα Τρίκορφα, απ' όπου διηύθυνε την πολιορκία της Τριπολιτσάς. Στα Τρίκορφα οργάνωσε πολιτικό επιτελείο με το Νεόφυτο Βάμβα και άλλους Φιλικούς. Στις 20 Δεκεμβρίου 1821 άρχισε τις εργασίες της η Α' Εθνική Συνέλευση και στις 15 Ιανουαρίου 1822 ο Δημήτριος Υψηλάντης εκλέχθηκε πρόεδρος του Βουλευτικού. Τον Ιανουάριο 1822 ο Δημήτριος Υψηλάντης σπεύδει στο Άργος για την ενίσχυση του φρουρίου από τις επιθέσεις του Δράμαλη και για την ενέργεια του αυτή επικρίθηκε από τους αντιπάλους του.

Στη Β' Εθνική Συνέλευση (Άστρος 1823) παρέμεινε ασυμβίβαστος στις προσπάθειες των προκρίτων να μονοπωλήσουν την εξουσία και με το κύρος του προσπάθησε κατά τον εμφύλιο να κατευθύνει τους αντιμαχόμενους. Διακρίθηκε ως στρατιωτικός κατά την επίθεση του Ιμπραήμ εναντίον των Μύλων του Άργους (1825). Κορυφαία στιγμή του Υψηλάντη θεωρείται η στάση του μετά την απόφαση της τρίτης Εθνικής Συνέλευσης να ζητήσει τη μεσίτευση της Αγγλίας για την κατάπαυση των εχθροπραξιών.

Στην επιστολή διαμαρτυρίας του, η Εθνική Συνέλευση αντέδρασε με τον αποκλεισμό του «από κάθε πολιτικό και στρατιωτικό υπόργημα» για να αποκατασταθεί αργότερα με την επανάληψη των εργασιών της στην Τροιζήνα (1827). Κατά την ανασύνταξη των ενόπλων δυνάμεων από τον Ιωάννη Καποδίστρια του ανατέθηκε η αρχηγία του στρατού της Ανατολικής Ελλάδας. Τον Οκτώβριο του 1828 πραγματοποιήσε νικηφόρες επιχειρήσεις εναντίον των Τούρκων στη Βοιωτία και το Σεπτέμβριο στην Πέτρα Βοιωτίας διηύθυνε την τελευταία μάχη του Αγώνα, που έληξε με θριαμβευτική νίκη των Ελλήνων. Ο Δημήτριος Υψηλάντης πέθανε το 1832 στο Ναύπλιο.

τά του Καίσαρος...

Του ΓΙΑΝΝΗ ΖΕΡΒΟΥ

24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. Φίλωνος Ἐπισκόπου Καρπασέων ἐν Κύπρῳ. «Τὸν βυθὸν τῆς σοφίας ἐρευνησάμενος καὶ τοῦ κόσμου τὴν δόξαν ἀπαρνησάμενος, τῷ Χριστῷ δὲ προσδραμῶν Πάτερ ἠκολούθησας...». Ὁ Ἐπίσκοπος Φίλων ἐζήσῃ τὸν 4ο αἰῶνα μ.Χ. καὶ συνέγραψε ὑπόμνημα στὸ «Ἄσμα τῶν ἀσμάτων», ποῦ περιλαμβάνεται στὴν Πατρολογία τοῦ Migne. Ἡ 24η Ἰανουαρίου εἶναι τοπικὴ θρησκευτικὴ ἑορτὴ στὸ Ριζοκάρπασο, ἓνα ἀπὸ τὰ λίγα μέρη τῆς κατεχόμενης Κύπρου ὅπου παραμένουν Ἕλληνες ἐγκλωβισμένοι.

ΣΗΜΕΡΑ: Ὅπως προκύπτει ἀπὸ ὑπόμνημα τοῦ κυπριακοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, «Μὲ μεθοδευμένες ἐνέργειες, τὸ ψευδοκράτος προβάλλει συνεχῶς προσκόμματα καὶ δημιουργεῖ διάφορα προβλήματα, παρεμβάλλοντας ἔτσι ἐμπόδια στὴν ἀπρόσκοπτη μὀρφωση τῶν Ἑλληνοκύπριων μαθητῶν στὸ Ριζοκάρπασο. Παράλληλα, τὸ ψευδοκράτος ἐπιδίδεται σὲ πόλεμο νεύρων ἐναντίον τῶν Ἑλληνοκύπριων καθηγητῶν, περιορίζοντας ταυτόχρονα τὶς θρησκευτικὲς ἐλευθερίες. Οἱ κατοχικὲς «Ἀρχές», τὸ τελευταῖο διάστημα ἀνάγκασαν τὸ Βοηθὸ Διευθυντὴ τοῦ Γυμνασίου Ριζοκάρπασου νὰ ἐγκαταλείψει τὰ κατεχόμενα, ἐνῶ ἀρνήθηκαν νὰ ἀποδεχθοῦν τὴ μετὰ βασῆ δευτέρου ἱερέα καὶ ἐνός καθηγητῆ Τέχνης» (ἐφημερίδα «Σημερινὴ 16.11.2006). Ἀπὸ τὸ ἴδιο ἀρθρο πληροφοροῦμαστε ὅτι ἓνας ἱερέας λειτουργεῖ ἐκ περιτροπῆς στὸ Ριζοκάρπασο, στὴν Ἁγία Τριάδα καὶ στὴ Μονὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα, μὲ σκέπη νὰ συμπεραῖνουμε ὅτι λειτουργεῖται κατὰ καιροὺς καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Φιλῆνος.

***

ΦΡΑΝΚΟ. Κυκλοφόρησε στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα «Ὁ Ἰσπανικὸς ἐμφύλιος πόλεμος» (ἐκδόσεις Γκοβόστη) τοῦ Βρετανοῦ ἱστορικοῦ Ἄντονυ Μπῆβορ, ἓνα ἀπὸ τὰ πρὸς πλήρη καὶ ἀντικειμενικὰ συγγράμματα γιὰ ἐκείνη τὴν περίοδο. Στὴ σελίδα 347 διαβάζουμε: «Καθὼς οἱ Βάσκοι ἦταν καθολικοί, ἡ ἐχθρική στάση τους στὴν ἐθνικιστικὴ σταυροφορία εἶχε προκαλέσει τὴν ὀργὴν τοῦ Φράνκο. Ἀργότερα θὰ ἐπέκρινε αὐστηρὰ «αὐτοὺς τοὺς χριστιανοὺς δημοκράτες ποῦ εἶναι λιγότερο χριστιανοὶ καὶ περισσότερο δημοκράτες καὶ οἱ ὁποῖοι, ὄντας μολυσμένοι ἀπὸ ἓναν καταστροφικὸ φιλελευθερισμὸ, δὲν μπόρεσαν νὰ

ἀντιληφθοῦν αὐτὴ τὴν ἀνυπερβλήτη σελίδα τῶν θρησκευτικῶν διώξεων στὴν Ἰσπανία, ἡ ὁποία μὲ τὶς χιλιάδες μαρτύρων τῆς, εἶναι ἡ πλέον ἐνδοξη διώξη ποῦ ἔχει ποτὲ ὑποστεί ἡ Ἐκκλησία».

***

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Γιὰ μᾶς, ὅταν εἶναι κανεὶς Χριστιανός, δὲν μπορεῖ παρά νὰ εἶναι δημοκράτης. Γιὰ τὸ Φράνκο, ποῦ διετέλεσε δικτάτορας τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τὸ 1939 ἕως τὸ 1975, ἀφοῦ ἐπιβλήθηκε ὕστερα ἀπὸ πραξικόπημα καὶ τρίχρονο αἱματηρὸ ἐμφύλιο πόλεμο, γιὰ νὰ εἶναι κανεὶς Χριστιανός, ἔπρεπε προφανῶς νὰ εἶναι φασίστας. Εἶναι γεγονός ὅτι οἱ ἐμπρησμοὶ ἐκκλησιῶν καὶ οἱ φόνοι κληρικῶν ποῦ ἐγίναν στὴ δημοκρατικὴ ζώνη τῆς Ἰσπανίας τὸ καλοκαίρι τοῦ 1936, μὲ μόλις ἐκδηλωθῆκε τὸ στρατιωτικὸ πραξικόπημα κατὰ τῆς δημοκρατικῆς κυβέρνησης, ἀποτελοῦν μελανὴ σελίδα γιὰ τὴν ἀντιφρανκικὴ παράταξη ἐναντίον τῶν ἐπὶ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Ὅμως, δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι στὴν Ἰσπανία ἡ ρωμαιοκαθολικὴ ἐκκλησία εἶχε ταυτισθῆ στὸ ἐπαχθὸ ὄνομα τῆς «ἱεράς Ἐξετάσεως». Ὅπως ἔγραφε ὁ Φρανσουά Μωριάκ, «Γιὰ ἑκατομμύρια Ἰσπανοὺς, ὁ χριστιανισμὸς καὶ ὁ φασισμὸς εἶναι ἀλληλένδετοι μεταξὺ τους, ἔτσι ποῦ νὰ μὴ μπορεῖς νὰ μισεῖς τὸν ἓνα δίχως νὰ μισεῖς καὶ τὸν ἄλλο» (ὀ.π. σελ. 369). Ἐξάλλου, ὁ «χριστιανισμὸς» τοῦ Φράνκο δὲν τὸν ἐμπόδιζε νὰ προχωρήσει σὲ ἐκτελέσεις Βάσκων ἱερέων, ὅταν ὁ στρατὸς του κατέλαβε τὴ χώρα τῶν Βάσκων.

***

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ὅπως γράφει ὁ Μπῆβορ (ὀ.π. σελ. 172), «Ἡ ἱεραρχία τῆς (ρωμαιοκαθολικῆς ἐκκλησίας) ἦταν συσπειρωμένη στὴν ὑπόθεση τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπιφανεῖς κληρικοὶ διακρίνονταν νὰ χαιρετοῦν φασιστικά... Ἐλάχιστοι θαρραλέοι ἱερεῖς ἔθεσαν τὴ ζωὴ τους σὲ κίνδυνον ἐπικρίνοντας τὶς ἐκκλησιαστικὲς θηριωδίες, ἀλλὰ ἡ πλειοψηφία τῶν κληρικῶν στίς ἐθνικιστικὲς περιοχὲς πανηγύριζε γιὰ τὴν ἐξουσία ποῦ εἶχε ἀποκτήσει καὶ γιὰ τὴν αὐξηση τοῦ ποιμνίου τῆς. Ὅποιοι δὲν παρακολουθοῦσε τακτικὰ τὴ λειτουργία μποροῦσε νὰ χαρακτηριστεῖ ὑποπτος γιὰ κομμουνιστικὲς τάσεις».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Δημόσια παιδεία ή είδωλολατρική κατήχηση;

Μέρος πρώτο

Αποφεύγουμε να κάνουμε τις Κασσάνδρες σε ευαίσθητους τομείς, όπως της παιδείας και γενικότερα σε κάθε θέμα που έχει σχέση με την πνευματική μόλυνση των καιρών μας, αλλά τα μηνύματα από την άλλη μεριά του Ατλαντικού είναι δυσοίωνα.

Ξέρουμε πολύ καλά πόσο καυτό θέμα είναι η παιδεία. Είναι τα επικερδέστερα στις πολιτικές διαφημίσεις των κομμάτων και των εκάστοτε κυβερνήσεων απανταχού της γης.

Παράγει η παιδεία ιστορίες τηλεοπτικού ενδιαφέροντος και στηλών στις εφημερίδες.

Ένας αγωνιστής - δημοσιογράφος ο Graig Branch και ειδικός στα θέματα παιδείας παρακολούθει βήμα - βήμα την εκπαίδευση στην Αμερική από πολιτεία σε πολιτεία.

Έχει καταγράψει πολλά, σημαντικά περιστατικά, στατιστικές και μελέτες συναδέλφων του από κανάλια, τοπικές εφημερίδες και συζητήσεις με αρμόδιους φορείς, όπως καθηγητές, δασκάλους, γονείς και μαθητές γυμνασίου και λυκείου.

Αναφέρει, λοιπόν, τα εξής:

Στόχος της Νέας Έποχής τά σχολεία

«Τα δημόσια σχολεία και τα παιδιά στην Αμερική έχουν γίνει στρατηγικοί στόχοι για προσηλυτισμό στην Νεοεποχική κίνηση.

Είναι συνοπτικά αποδεδειγμένο ότι η αποκρυφιστική Νεοεποχική Φιλοσοφία και πρακτική έχουν ενοποιηθεί στα δημόσια εκπαιδευτικά προγράμματα.

Αυτή η παρεϊσφρηση είναι ιδιαίτερα εμφανής σε προγράμματα υγείας, ενημέρωσης για τα ναρκωτικά, για το σεξ, για τον επαγγελματικό προσανατολισμό. Η χρήση των Νεοεποχικών ψυχοθεραπευτικών προγραμμάτων αθετεί νόμους και συνταγματικές υποστηρίξεις. Επίσης, μπορεί να αποδειχτεί ότι αυτές οι τεχνικές αυξάνουν το πρόβλημα συμπεριφοράς. Πρέπει η αντίσταση να ενταθεί και να επεταχθεί, οι γονείς πρέπει να βγουν στο δρόμο και να σταματήσουν αυτή τη στάση αν είναι προετοιμασμένοι και ευαισθητοποιημένοι.

Μια κρατική ομάδα ελέγχου και έγκρισης σχολικών βιβλίων, κατήργησε εννιά βιβλία, συμπεριλαμβανομένων βιβλίων υγείας από δυο μεγάλους εκδότες, επειδή προωθούσαν χυδαίες αναφορές για τις ανατολικές θρησκείες. Ένα αναγνωστικό της πέμπτης περίπου βαθμίδας εκμάθησης της γλώσσας για «Ξένους» μαθητές αφιέρωσε δώδεκα σελίδες σε διδασκαλία γιόγκα, αυτούπνωσης, αυτοσυγκέντρωσης και τις εναλλακτι-

κές καταστάσεις της συνειδησης μέσα από τεχνικές βαθιάς αναπνοής και προοδευτικής χαλάρωσης.

Παρεμβάσεις στα προγράμματα

Μια σύμβουλος ενημέρωσης, όπως λέει εβδομαδιαίο πρόγραμμα, μπαίνει στην τάξη της δεύτερης βαθμίδας, σβήνει τα φώτα έχουν όλα τα παιδιά ξαπλώσει και έχουν κλείσει τα μάτια τους κι αρχίζουν αργές βαθιές αναπνευστικές ασκήσεις, ενώ παίζει αργή ρυθμική μουσική. Αφού τα παιδιά έχουν χαλαρώσει πάρα πολύ, η σύμβουλος τα οδηγεί σε μια κατευθυνόμενη θέαση, τα φέρνει σ' ένα μουσικό μέρος, όπου πρέπει αυτά να συναντηθούν με ένα σφύρο ασπρο κουνέλι που μπορεί τεχνικά τηλεπαθητικά ν' απαντήσει σ' ότι ερωτάτο.

«Τι μάθατε στο σχολείο σήμερα;» αυτή ήταν η κλασική ερώτηση των γονέων προς τα παιδιά τους, αλλά τώρα πια δεν

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΠΙΝΙΑΡΗ

ισχύει. Χιλιάδες γονείς σ' όλη τη χώρα επαγρυπνούν και τρομάζουν μπροστά στη φοβερή πραγματικότητα ότι κάτι τρομερό λανθασμένο μολύνει τη δημόσια παιδεία.

Αρχίζουν αυτοί οι γονείς να καταλαβαίνουν ότι η κίνηση της Νέας Έποχής έχει κάνει σημαντικές «επιδρομές» στο εκπαιδευτικό σύστημα και έχει εμποτίσει πολλά προγράμματα με τις πρακτικές της και την ιδεολογία της. Οι πιο πρόσφορες περιοχές μόλυνσης, είναι τα μαθήματα υγείας, ενισχυτικών μαθημάτων, επαγγελματικού προσανατολισμού, λογοτεχνίας και έκθεσης και περισσότερο στα περί σεξουαλικής αγωγής και ναρκωτικών ενημερωτικά μαθήματα.

Τελικά τα δημόσια σχολεία διδάσκουν ιδεολογία και πρακτική της Νέας Έποχής; Διδάσκονται τα παιδιά μας ότι μπορούν αυτόματα να αποφασίζουν τι είναι σωστό ή λάθος, συμπεριλαμβανομένης και της χρήσεως αλκοόλ ή ναρκωτικών ή, ακόμα, και των ερωτικών σχέσεων; Είναι αυτά τα γεγονότα σποραδικά ή συστηματικά; Ποιος έχει τελικά την εξουσία και δικαίωμα στη μόρφωση των παιδιών μας το κράτος ή οι γονείς; Τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτό;

Ποιος έχει την ευθύνη

Γονείς, παππούδες και γενικά όλοι οι χριστιανοί έχουμε καθήκον και ευθύνη να δράσουμε σ' αυτή την περίπτωση. Η απά-

θεια ή άγνοια, απραξία ή η έλλειψη πνευματικής ωριμότητας είναι όλα εμπόδια στο δρόμο της νίκης αυτής της σημαντικής και στρατηγικής μάχης για τα παιδιά μας και το μέλλον της Αμερικής.

Τα αμερικάνικα σχολεία κινδυνεύουν να ναυαγήσουν. Η προοδευτική απαλειφή του Θεού και των χριστιανικών θεμελίων τόσο εύκολα από κάποιους σαν και μας αντικατοπτρίζει τον πολιτισμό μας - έρμαιο χωρίς ηθική πυξίδα.

Πολλά έχουν γραφεί για το γλιότρημα της χώρας μας από τον ανθρωπισμό, στην είδωλολατρία και την κουλτούρα των πολέμων που συχνά προβάλλεται από τα ΜΜΕ σε συντηρητική ή χριστιανική αντίδραση.

Όλα τα κοινωνικά νοσήρα φαινόμενα έχουν αυξηθεί στο μεταχριστιανικό ή μεταμοντέρνο πολιτισμό μας.

Δεν είμαι θρήσκος, είμαι καθολικός από κούνια, αλλά όχι ενεργό μέλος της εκκλησίας μου. Νιώθω όμως πως η χριστιανική εκκλησία γλιότρησε, γιατί αποκοιμήθηκε στους δήθεν ειρηνικούς καιρούς που πέρασαν και ξέκοψε πολύ από τον καθημερινό άνθρωπο.

Από το 1970 - 2000 στα 1500 κορίτσια εφήβους έχουν βρεθεί σε κατάσταση εγκυμοσύνης το 97%. Αλκοόλ και ναρκωτικά χρησιμοποιούνται κατά κόρον από μαθητές γυμνασίου στο 90%.

Το 2003 το Υπουργείο Παιδείας ανακοίνωσε από επίσημη εμπειροστατωμένη στατιστική ότι τα 2/3 των μαθητών των γυμνασίων δεν μπορούσαν να διαβάσουν και να κατανοήσουν τα μαθήματα του επιπέδου τους. Τέλος 9,3 εκατομμύρια Αμερικανοί είναι αγράμματοι.

Οι φιλοσοφίες και οι ιδεολογίες στα περισσότερα αυτά νέα προγράμματα είναι ξένες και εχθρικές στην αλήθεια του Χριστού και επιβάλλουν, θα μπορούσαμε να πούμε, στα σχολεία να έχουν τα δικά τους κοινωνικά και πολιτικά προγράμματα. Το Φεβρουάριο του 1978 ο Canfield έγραφε στο περιοδικό «Νέα Εποχή»: «Σ' ένα ολοένα αυξανόμενο αριθμό τάξεων στον κόσμο, η παιδεία αρχίζει να μπαίνει σε μια άλλη διάσταση. Όλο και περισσότεροι δάσκαλοι και καθηγητές ωθούν τους μαθητές σε τρόπους κατεύθυνσης την εσώτερη σοφία τους και το υψηλόν του εαυτού τους».

Η Νέα Εποχή έφτασε... Μια ειροή από πνευματικές διδασκαλίες από την Ανατολή σε συνδυασμό με μια καινούργια ψυχολογική προοπτική στη Δύση έχουν σαν αποτέλεσμα μια φρέσκια άποψη στη διαδικασία μάθησης...

(Συνεχίζεται)
Ευλογημένο Τριώδιο

Ο ΑΒΑΠΤΙΣΤΟΣ ΑΛΒΑΝΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΕΓΙΝΕ Έπίσκοπος Ἀπολλωνίας

«Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ὅπου θέλει πνέει». Στίς μυστηριώδεις διαδρομές Του ἔρχεται σέ κάποιες ψυχές πού ἔχουν τό ἄδολο καί τό καθαρό. Τότε καρποφοροῦν «ἐκτονταπλασίονα», γίνονται λύχνοι φωτεινοί καί ὁ Θεός τίς θέτει «ἐπί τήν λυχνίαν ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τό φῶς» (Λουκ. η 16).

Ὁρθόδοξος ναός τοῦ 14ου αἰῶνα στήν Ἀπολλωνία

Ἐνα τέτοιο φῶς Χριστοῦ ἐγίνε ἕνας Ἀλβανός μετανάστης πού ἦλθε ἀβάπτιστος στό χωριό Βάλτας Γαργαλιάνων τῆς Μεσσηνίας τό 1999 καί σήμερα εἶναι Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνίας* τῆς Ὁρθόδοξης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀλβανίας!

Τῆ θαυμαστή ἱστορία αὐτοῦ τοῦ Ἀλβανοῦ, τήν διάβασε σέ ἐπιστολή τοῦ καλοῦ ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου, καθηγητή κ. Γεωργ. Κούβελα, ἀπό τήν Καλαμάτα, πού δημοσιεύθηκε στόν «Ὁρθόδοξο Τύπο» τίς 12/1/07.

Στό χωριό, λοιπόν, Βάλτας Γαργαλιάνων εἶχε ἔρθει τό 1999 ἕνας Ἀλβανός. Δούλευε σκληρά στά χωράφια τοῦ χωριοῦ. «Γέννημα καί θρέμα τοῦ ἀθεϊστικοῦ ἀλβανικοῦ καθεστώτος, ἕταν ἀβάπτιστος καί βέβαια δέν πίστευε», ὅπως ἀναφέρει ἡ ἐπιστολή. Δούλευε στήν εὐφορη γῆ τῆς περιοχῆς. Ὅμως καί ἡ δική του ψυχὴ ἦταν ἀγαθή γῆ καί ἐλκύστηκε ἀπό τήν θρησκευτικότητά καί τή λατρευτική ζωὴ τῶν κατοίκων τῆς Βάλτας. Ζήτησε νά βαπτισθεῖ. Ἐπρεπε νά προηγηθεῖ ἡ Κατήχηση. Αὐτὴ ἐγίνε ἀπό τόν κ. Γεωργ. Γρηγορόπουλο, νομικό, συνταξιούχο γραμματέα τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου καί ὑπὸ τήν πνευματικὴ καθοδήγησή τοῦ ἱεροκλυκα τῆς Μητροπόλεως Τριφυλίας, π. Σπυρ. Θεοδωρόπουλου.

Ὁ εὐλαβῆς καί καταρτισμένος κ. Γρηγορόπουλος πέραν τῆς κατηχησεως, τόν βοήθησε στήν ἐκμάθησή τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας.

Τό 1995 ὁ Ἀλβανός Νικόλαος Χίκας βαπτίστηκε ὀρθόδοξος στόν ναό τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονα τῆς Βάλτας. Ἀπό τότε ἀρχίζει μιὰ θαυμαστὴ ἀνοδικὴ πορεία τοῦ ἀγνοῦ αὐτοῦ μετανάστη, ἐργάτη τῆς γῆς! Σπούδασε στή Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν! Τό 2001 χειροτονεῖται διάκονος καί πρεσβύτερος ἀπὸ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀναστάσιο καί στίς 20 Νοεμβρίου τοῦ 2006 χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνίας!

Ἄς ταρακουνήσει τίς ὑπνώτους συνειδήσεις τῶν Νεοελλήνων ὁ ἄσπμος μετανάστης Νικόλαος καί νῦν Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνίας! Πόσους θά κέρδιζε ἡ Ὁρθοδοξία καί ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τούς μυριάδες ξένους μετανάστες πού ἔχουν κατακλύσει τή χώρα, ἂν ἐμεῖς, ἂν ἡ ζωὴ μας, ἦταν

τέτοια ὅπως τῶν κατοίκων τῆς Βάλτας! Ἄν βρισκόταν πιστοὶ καί ἔραστρες τῆς ἀπαράμιλλης γλώσσας μας, ὅπως ὁ νομικός καί συνταξιούχος Γρηγορόπουλος. Ἄν δέν βρισκόταν ἡ εὐσεβῆς γυναίκα τῆς οικογενείας πού ἔμενε ὁ Νικόλαος —ὅπως πληροφοροῦμαι— νά τόν ἐπηρεάσει μέ τήν ἀρετὴ τῆς, ὅπως καί ἡ ὅλη θρησκευτικὴ καί λατρευτικὴ ζωὴ τῶν κατοίκων...

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι μᾶς ἔχει καταλάβει ὅλους ἀγχος μέ τὰ μιλιοῦνα τῶν ξένων πού καταφθάνουν στή χώρα μας ἀπὸ ὅλες τίς μεριές καί ἀλλοιώνεται ἐπικίνδυνα ὁ πληθυσμιακός ἱστός τῆς χώρας. Ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ὑπολογίζονται νά ἀνέλθουν σέ 1.000.000 οἱ ἰδιόκτητες κατοικίες τῶν ξένων στήν Ἑλλάδα! Τό 50% τῶν Βορειοευρωπαίων, ὅταν θά πάρουν σύνταξη, θέλουν νά φύγουν πρὸς τόν ἠλιόλουστο Νότο («Ἐλευθεροτυπία» 16/1/2007)... Φαίνεται ὅτι ἡ

Τοῦ ΖΩΗ ΜΕΤΑΞΑ

πορεία αὐτὴ εἶναι μὴ ἀναστρέψιμη... καί ὁ κίνδυνος νά ἀφομοιωθοῦμε καί νά σβύσουμε σάν ἔθνος, εἶναι μεγάλος...

Μήπως ὑπάρχει καί ἄλλος δρόμος; Τό δρόμο αὐτό μᾶς τόν δείχνουν οἱ κάτοικοι τῆς Βάλτας Μεσσηνίας; Μέ τήν πίστη μας, τῆ λατρεία μας, τῆ ζωὴ μας, νά κερδίσουμε αὐτόν τόν ἑτερόκλητο, πολυφυλετικό, πολυθρησκευτικό, πολυπολιτισμικό κόσμο πού κατὰ κανόνα δέν γνωρίζει τήν ζωοποιὸ ὀρθοδοξία καί τό πλούσιο πολιτισμικό παρελθόν αὐτῆς τῆς χώρας.

Ἄν μποροῦσε νά γίνεῖ ἕνα θαῦμα σάν αὐτό πού ἐγίνε στή Βάλτα! Ἄν ξυπνοῦσαν ἀληθινά οἱ Νεοέλληνες, τότε θά γινόμαστε σωτήριος μαγνήτης γιὰ ὅλα αὐτά τὰ παιδιά τοῦ Θεοῦ, πού ἀπὸ ὅλες τίς ἄκρες τοῦ κόσμου, ἔχουν φτάσει ἐδῶ στήν πολυπαθὴ καί εὐλογημένη Ἑλλαδίτσα μας!

* Περιοχὴ τῆς Ν.Δ. Ἀλβανίας, ὅπου ὑπῆρχε ἡ ὁμώνυμη ἀρχαία πόλη, κοντὰ στόν ποταμὸ Ἀῶο, 10 περίπου χλμ. ἀπὸ τὸ Ἴονιο Πέλαγος. Ἦταν ἀποικία τῶν Κορινθίων καί Κερκυραίων. Ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη ἀπέκάλυψε πλούσιωτατα ἀρχαία εὐρήματα, μέρος τῶν ὁποίων ἐκτίθενται στό Μουσεῖο τῆς Ἀπολλωνίας.

ΕΝΑ ΚΡΙΤΙΚΟ ΚΟΙΤΑΓΜΑ ΑΠΟ ΤΟ Α.Σ.Κ.Ε.

Ἑλλάδα καί Ε.Ε. τῶν 27

Εἶναι γνωστή ἡ φράση τοῦ ἰδρυτῆ τῆς Ε.Ρ.Ε. καί π. προέδρου τῆς Δημοκρατίας Κ. Καραμανλῆ «ἀνήκομεν εἰς τὴν Δύσιν», ἐνῶ στὴν παράδοση τῆς Ὀρθοδόξιας μιλοῦσαμε γιὰ τὴν «καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή», γιὰ Ῥωμισσὺνη, γιὰ νὰ τὴ διακρίνομε ἀπὸ τὴ Φραγκοσὺνη.

Στὴν παλαιότερη καὶ ἀρχαία ἱστορία μας, ἐξᾴλλου, φιλόσοφοι, ὅπως ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ἱστορικοὶ μίλησαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὡς **χώρα τοῦ «μεταξὺ» τοῦ συνδέσμου καὶ μετασχηματιστῆ ἰδεῶν καὶ πολιτισμῶν**, ἀνάμεσα στὴν Ἀνατολὴ καὶ τὴ Δύση, τὸ Βορρᾶ καὶ τὸ Νότο. Ἀπὸ τὴν Ἰωνία μέχρι τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Κρήτη, κὶ ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ τὴ Σμύρνη μέχρι τὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν Τραπεζοῦντα καὶ τὴν Καισάρεια, διατρέχοντας τοὺς δρόμους τοῦ ἐμπορίου, τοῦ αἵματος, τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πίστεως, οἱ κάτοικοι γύρω ἀπὸ τὸ Αἰγαῖο κατορθώσαν, κατὰ περιόδους, αὐτὸ πὺν διεκῆρυξε ὁ Πλάτων «Ὅ,τι περ ἂν Ἕλληνες βαρβάρων (ξένων) παραλάβωσι, κάλλιον τοῦτο εἰς τέλος ἀπεργάζονται».

Καὶ ὅμως, σήμερα, ὡς Ἕλληνες ἀντιμετωπίζομε ἐδῶ καὶ ὀκτακόσια χρόνια (τουλάχιστον ἀπὸ τὸ 1204), τὴ Φραγκοκρατία ἡ τίς κρίσιμες δυτικὲς ἐπιδράσεις στὸν ἠπειρωτικὸ καὶ νησιώτικὸ χῶρο μας, ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς ἐλευθερίας τῆς οἰκονομίας, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς πίστεως, περισσότερο **ἀντιτάσσοντας τὴν πολιτιστικὴν μὲν παράδοση καὶ τὴν πολιτικὴν ἀντίστασὴν μὲν** παρά συμφωνώντας βαθεῖα μὲ ὅσα μᾶς «προσφέρουν» ἀπὸ τὴν Ἑσπερίαν.

Ἀλλὰ ἄς προσγειωθοῦμε στὸ σήμερα. Ἀπὸ τὸ 1980 εἴμαστε μέλος τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ ἐπειτα τῆς Ε.Ε. Ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ τῶν 10 καὶ τῶν 15 φθάσαμε στοὺς 25 καί, μὲ τὸν καινούργιο χρόνο, ὑποδεχόμεστε στὴν «Κοινότητα τῆς Ε.Ε.» τὴ Βουλγαρία καὶ τὴ Ρουμανία γιὰ νὰ γίνουμε 27.

Ἀνασκόπηση καὶ ἐρωτήματα

Ἀξίζει, λοιπόν, μιά ἀνασκόπηση τῆς ἱστορικῆς πορείας τῆς Ε.Ε. (Ε.Ο.Κ.) καὶ ἰδιαίτερα τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴ λεγόμενη Κοινότητα ἢ Ἐνωσι. Ἐρωτήματα πολλὰ μποροῦν νὰ τεθοῦν γιὰ τὰ ἐπιτεύγματα καὶ τίς ἀποτυχίες σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς: Τὴν οὐσιαστικὴ συνεργασία καὶ ἀλληλεγγύη, τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη (τῶν κρατῶν, τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας, τοῦ λαοῦ;) καὶ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη, τὴν καλλιέργεια τῶν πολιτισμῶν καὶ τὴν ἀλληλεπίδραση, τὴ συμβολὴ στὴν εἰρήνην ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς κ.ά. Μερικὰ ἐρωτήματα ἔχουν ἐξαιρετικὴ σημασία γιὰ τὴν Ἑλλάδα, πῶς ὀρθὰ γιὰ τοὺς Ἕλληνες: Πῶς ὑπηρετεῖται ἡ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία τῶν Ἑλλήνων; Ποιὰ ἡ συμβολὴ τῆς Ε.Ε. στὴ δικαίη λύση τοῦ Κυπριακοῦ; Ἐνισχύεται ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία μέσα στὴν Ε.Ε., ὥστε νὰ βελτιωθεῖ ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τῶν Ἑλλήνων; Ποιὲς ἀντιλήψεις κυριαρχοῦν στὶς κυρίαρχες χώρες τῆς Ε.Ε. σχετικά μὲ τὴν Παιδεία καὶ τὸν πολιτισμὸ; Ἰσχύει τὸ δικαίωμα τῶν λαῶν νὰ καθορίζουν τὴν ἐθνικὴ παιδεία τους ἢ οἱ κυρίαρχες δυνάμεις τῆς ἀγορᾶς θέλουν νὰ ἐπιβάλλουν μιά τεχνοκρατικὴ καὶ βολικὴ

ἐκπαίδευση, χωρὶς ἀντιστάσεις στὴ βουλμία τοῦ κεφαλαίου;

Εἶναι σεβαστὴ ἡ Δημοκρατία;

Τέλος τὰ ἀμειλικτὰ ἐρωτήματα γιὰ ὅλους τοὺς λαοὺς: τί γίνεται μὲ τὴ Δημοκρατία; Ἐνισχύουν τὴ δημοκρατία τῶν λαῶν τὰ διάφορα ὄργανα τῆς Ε.Ε. ἢ χάνουν τὸν ἐλεγχὸ τῶν ἀποφάσεων ὄχι μόνο τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο, ἀλλὰ καὶ τὰ Κοινοβούλια τῶν Κρατῶν καὶ οἱ ἴδιες οἱ Κυβερνήσεις; Ποιοὶ ἀποφασίζουν καὶ πῶς ἐλέγχονται; Λειτουργεῖ πραγματικὰ μιά πολιτικὴ δημοκρατικὴ διαδικασία ἢ κυριαρχοῦν ὑπόγειες δυνάμεις τῆς Ἀγορᾶς, πού δὲν θὰ εἶχαν ἀντίρρηση νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ συμφέροντά τους ἀκόμη καὶ μὲ ὀλοκληρωτικὰ συστήματα, πού θὰ δούλευαν στὸ βωμὸ τῆς παγκοσμιοποίησης.

Ἡ συμβολὴ τοῦ Α.Σ.Κ.Ε.

Σὲ κρίσιμα ἐρωτήματα, ὅπως τὰ παραπάνω, ἐπιχειρεῖ νὰ ἀπαντήσει τὸ Ἀγωνιστικὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα Ἑλλάδος (Α.Σ.Κ.Ε.) μὲ μιά ὑπεύθυνη ἐργασία του μὲ τίτλο «Ἡ Ἑλλάδα στὴν Ε.Ο.Κ. - Ε.Ε.», Ἀθήνα 2006, πού διατίθεται στὰ Γραφεῖα του (Τζώρτζ 12, τηλ. 3819887). Τὰ μέρη τῆς ἐργασίας εἶναι:

Ἡ εἰσαγωγὴ γιὰ τὴν ἱστορία τῆς «**Εὐρωπαϊκῆς Ενοποίησης**» πού ἀνατρέχει ἀκόμη καὶ σὲ πολὺ παλαιότερους χρόνους.

— Τὸ κεφάλαιο «**Ε.Ο.Κ./Ε.Ε. καὶ Δημοκρατία**», μὲ ἐκτενὴ ἀναφορά σὲ ἀποφάσεις καὶ στὸν τρόπο λειτουργίας τῶν ὀργάνων τῆς.

— Κρίσιμο γιὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐπόμενο θέμα «Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐξωτερικὴ καὶ Ἀμυντικὴ Πολιτικὴ καὶ ἡ Ε.Ε.».

— Ἀκολουθεῖ τὸ κεφάλαιο «Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία καὶ ἡ Ε.Ο.Κ./Ε.Ε.», ὅπου γίνεται κατατοπιστικὴ ἱστορικὴ ἀναφορά στὶς οἰκονομικὲς σχέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μὲ τοὺς εὐρωπαίους καὶ στὴν ἐπίδραση τῆς ἐνταξης στὴν οἰκονομία τῆς χώρας καὶ στὸ βιωτικὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ.

— Ἐνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κεφάλαια εἶναι τὸ τελευταῖο «**Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς καὶ Ε.Ε.**», ὅπου γίνεται μιά ἐνδιαφέρουσα ἱστορικὴ ἀναδρομὴ στὶς πολιτισμικὲς σχέσεις καὶ διαφορὲς τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Σὲ κάθε κεφάλαιο οἱ συγγραφεῖς τοῦ τόμου τοῦ ΑΣΚΕ γιὰ τὴν Ε.Ε., ἀνατρέχουν στὴν ἱστορία, σὲ πηγές, σὲ ντοκουμέντα, σὲ συγκεκριμένους ἀποφάσεις καὶ στοιχεῖα, ὥστε ἡ συνολικὴ ἐργασία νὰ προβληματίζη, νὰ ἐγείρη ἐνδιαφέρον καὶ νὰ ἀφυπνίζη τὸν ὑπεύθυνο Ἕλληνα ἢ εὐρωπαῖο πολίτη: Πῶς προχωρᾶμε; Οἱ διακηρύξεις ἦταν καθ' ὅλα σαφείς καὶ ἐφαρμόζονται; Μήπως ὑπάρχουν κίνδυνοι ἐθνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀλλοτρίωσης; Ἀξίζει, λοιπόν, νὰ μελετηθῇ τὸ ἀποκαλυπτικὸ κείμενο τοῦ Α.Σ.Κ.Ε., γιὰ τὸν ὑποστηρικτὴ τῆς ἐνταξης τὸν κάνει **κριτικὸ πολίτη** γιὰ νὰ ἀναλάβη τίς εὐθύνες του. Ἐξᾴλλου τὸν πεπεισμένο γιὰ τὴν ἐπικινδυνότητα τῆς ἐνταξης τῆς Ἑλλάδος στὴν Ε.Ε., τὸν ὀπλίζει μὲ γνώση καὶ ἀποφασιστικὸτητα νὰ **ἀγωνιστῇ μακρόπνοα γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐπιβίωση**.

Θ.Κ.

Ὁ χριστιανὸς προστά στον Ἐμφύλιο πόλεμο

Στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς «**Χ**» (742/11-1-07) δημοσιεύσαμε τὸ πρῶτο μέρος μιᾶς συνέντευξης πού μᾶς παρέδωσε πρὶν ἀπὸ χρόνια ὁ ἀείμνηστος Νικόλαος Μπουγάτσος γιὰ νὰ δημοσιευτῆ σὲ εὐθετώτερο χρόνο. Σ' αὐτὴ ἀντικειμενικὴ μου συμπεριφορὰ ὁ κατηγορούμενος ἔστειλε τὴν ἀδελφὴ του νὰ μὲ εὐχαριστήσει.

Συντάκτης: Πραγματικὰ ἀντικειμενικὴ ἢ συμπεριφορὰ σας.

Μπουγάτσος: Ναι, ἀλλὰ τὸ θέμα εἶναι ἂν ἦταν πραγματικὰ χριστιανικὴ.

Συντάκτης: Ἦταν καὶ χριστιανικὴ.

Μπουγάτσος: Ἐγὼ ὅμως ἀμφιβάλλω. Ἐχομε βλέπει καὶ τὸ δρᾶμα τῆς νύφης μου: Χίρα γυναίκα, μὲ δυὸ μωρά, χωρὶς λόγο καὶ πραγματικὴ αἰτία. Δηλαδή, ἡ συμπεριφορὰ μου δίκαια ἦταν, ἀλλὰ δὲν ἦταν τέλεια χριστιανική...

Συντάκτης: Μά, πῶς τὰ λέτε ἐτσι; Ἦταν δίκαιη, ἀρα ἦταν χριστιανικότητα.

Μπουγάτσος: Γιὰ νὰ τὸ δοῦμε τὸ θέμα:

Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ἐν γνώσει του, τραπέζωσε τὸ φονιά τοῦ ἀδελφοῦ του. Κι ὅταν ἡ μητέρα του τὸ κατάλαβε, τῆς εἶπε: Σήμερα, μητέρα, κάνεις τὸ

Συνέντευξη μὲ τὸν ἀείμνηστο θεολόγο Ν.Θ. ΜΠΟΥΓΑΤΣΟ

καλύτερο μνημόσυνο τοῦ γιοῦ σου.

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος Ζακύνθου, ὅταν ἦρθαν νὰ συλλάβουν τὸν φονιά τοῦ ἀδελφοῦ του, αὐτὸς τὸν ἔκρυψε καὶ δὲν τὸν παρέδωσε. Τὸν θεωροῦμε ἅγιο, δηλαδή τέλειο χριστιανὸ, καὶ γι' αὐτὸ ἀναγνωρίζω ἅγιο τὸν Διονύσιο, ἀλλὰ στὴ ζωὴ μου κᾶν ἀντίθετα ἀπ' αὐτόν, ἂν καὶ εἶμαι θεολόγος. Ὁ Ἄλ. Τσιριντάνης λ.χ. μοῦ λέει: «Κύριοι, συνέπεια», ὄχι ἀντιφάσεις.

Ἐγὼ ὅμως ὄχι τὸν φονιά, ἀλλὰ οὔτε αὐτόν που συνέλαβε τὸν ἀδελφὸ μου δὲν ἔκρυψε, ἀλλὰ τὸν ἀπεκάλυψε. Καλύτερα ἀπὸ ἐμένα ἐφέρθηκε ὁ κατηγορούμενος, πού μὲ εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ἀντικειμενικότητά μου. Τί νὰ πῶ τώρα; «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλό».

Ὁ Χριστιανισμὸς ὑπερβαίνει τὴ δικαιοσύνη

Συντάκτης: Μά ἡ δικαιοσύνη δὲν εἶναι χριστιανικὴ ἀρετὴ;

Μπουγάτσος: Ἡ δικαιοσύνη εἶναι γιὰ τὴν Π. Διαθήκη. Ἡ Κ. Διαθήκη, δηλαδή ὁ Χριστιανισμὸς, ὑπερβαίνει τὴν δικαιοσύνη, φθάνει στὴν τέλεια ἀγάπη. «**Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν**». Εἰδᾶλλως δὲν εἶναι τέλειος Χριστιανισμὸς (...)

Καὶ ἀντὶ νὰ τιμωρῆσει ἐμένα πού εἶναι ἁμαρτωλός, πάει καὶ σταυρώνεται ὁ Χριστὸς γιὰ μένα. Αὐτὸ δὲν εἶναι δικαιοσύνη, εἶναι μεγάλη ἀγάπη (...)

Συντάκτης: Ἄλλα παραδείγματα ἔχετε νὰ μᾶς πείτε;

Μπουγάτσος: Νὰ σᾶς πῶ ἄλλο ἔνα. Ὁ κατηγορούμενος, πού εἶπαμε, στὴ δικὴ ἔφερε ἕναν μάρτυρα ὑπερασπίσεως, πού κατέθεσε: Εἶμαι γείτονας του καὶ τὸν

συνέλαβε δὲν εἶναι ἐπόμενο αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ τὸν ἐφόνευσε; Τοῦ ἀπαντῶ: «Κύριε Εἰσαγγελεῦ, αὐτὸ πού λέτε εἶναι λογικὸ, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἔχω ἄλλα στοιχεῖα». Γι' αὐτὴ τὴν ἀντικειμενικὴ μου συμπεριφορὰ ὁ κατηγορούμενος ἔστειλε τὴν ἀδελφὴ του νὰ μὲ εὐχαριστήσει.

Συντάκτης: Πραγματικὰ ἀντικειμενικὴ ἢ συμπεριφορὰ σας.

Μπουγάτσος: Ναι, ἀλλὰ τὸ θέμα εἶναι ἂν ἦταν πραγματικὰ χριστιανικὴ.

Συντάκτης: Ἦταν καὶ χριστιανικὴ.

Μπουγάτσος: Ἐγὼ ὅμως ἀμφιβάλλω. Ἐχομε βλέπει καὶ τὸ δρᾶμα τῆς νύφης μου: Χίρα γυναίκα, μὲ δυὸ μωρά, χωρὶς λόγο καὶ πραγματικὴ αἰτία. Δηλαδή, ἡ συμπεριφορὰ μου δίκαια ἦταν, ἀλλὰ δὲν ἦταν τέλεια χριστιανική...

Συντάκτης: Μά, πῶς τὰ λέτε ἐτσι; Ἦταν δίκαιη, ἀρα ἦταν χριστιανικότητα.

Μπουγάτσος: Γιὰ νὰ τὸ δοῦμε τὸ θέμα:

Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ἐν γνώσει του, τραπέζωσε τὸ φονιά τοῦ ἀδελφοῦ του. Κι ὅταν ἡ μητέρα του τὸ κατάλαβε, τῆς εἶπε: Σήμερα, μητέρα, κάνεις τὸ

καλύτερο μνημόσυνο τοῦ γιοῦ σου.

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος Ζακύνθου, ὅταν ἦρθαν νὰ συλλάβουν τὸν φονιά τοῦ ἀδελφοῦ του, αὐτὸς τὸν ἔκρυψε καὶ δὲν τὸν παρέδωσε. Τὸν θεωροῦμε ἅγιο, δηλαδή τέλειο χριστιανὸ, καὶ γι' αὐτὸ ἀναγνωρίζω ἅγιο τὸν Διονύσιο, ἀλλὰ στὴ ζωὴ μου κᾶν ἀντίθετα ἀπ' αὐτόν, ἂν καὶ εἶμαι θεολόγος. Ὁ Ἄλ. Τσιριντάνης λ.χ. μοῦ λέει: «Κύριοι, συνέπεια», ὄχι ἀντιφάσεις.

Ἐγὼ ὅμως ὄχι τὸν φονιά, ἀλλὰ οὔτε αὐτόν που συνέλαβε τὸν ἀδελφὸ μου δὲν ἔκρυψε, ἀλλὰ τὸν ἀπεκάλυψε. Καλύτερα ἀπὸ ἐμένα ἐφέρθηκε ὁ κατηγορούμενος, πού μὲ εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ἀντικειμενικότητά μου. Τί νὰ πῶ τώρα; «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλό».

Ὁ Χριστιανισμὸς ὑπερβαίνει τὴ δικαιοσύνη

Συντάκτης: Μά ἡ δικαιοσύνη δὲν εἶναι χριστιανικὴ ἀρετὴ;

Μπουγάτσος: Ἡ δικαιοσύνη εἶναι γιὰ τὴν Π. Διαθήκη. Ἡ Κ. Διαθήκη, δηλαδή ὁ Χριστιανισμὸς, ὑπερβαίνει τὴν δικαιοσύνη, φθάνει στὴν τέλεια ἀγάπη. «**Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν**». Εἰδᾶλλως δὲν εἶναι τέλειος Χριστιανισμὸς (...)

Καὶ ἀντὶ νὰ τιμωρῆσει ἐμένα πού εἶναι ἁμαρτωλός, πάει καὶ σταυρώνεται ὁ Χριστὸς γιὰ μένα. Αὐτὸ δὲν εἶναι δικαιοσύνη, εἶναι μεγάλη ἀγάπη (...)

Συντάκτης: Ἄλλα παραδείγματα ἔχετε νὰ μᾶς πείτε;

Μπουγάτσος: Νὰ σᾶς πῶ ἄλλο ἔνα. Ὁ κατηγορούμενος, πού εἶπαμε, στὴ δικὴ ἔφερε ἕναν μάρτυρα ὑπερασπίσεως, πού κατέθεσε: Εἶμαι γείτονας του καὶ τὸν

γνωρίζω ἀπὸ μικρὸ παιδί. Εἶναι πάρα πολὺ καλὸ παιδί. Ὁ μάρτυρας αὐτὸς ἦταν θρησκευόμενος καὶ μετὰ τὴ Θ. Λειτουργία μαζί μὲ ἄλλους παρακολουθοῦσε μιά θρησκευτικὴ συγκέντρωση μὲ τὸν ἱεροκήρυκα τοῦ Ναοῦ. Ὅταν ὁ θεολόγος - ἱεροκήρυκας ἔμαθε ὅτι ὁ θρησκευόμενος αὐτὸς πῆγε γιὰ μάρτυρας ὑπερασπίσεως τοῦ κατηγορουμένου θύμωσε, καὶ ἔλεγε μὲ πάθος «θὰ δεις τί θὰ τοῦ κάνω».

Ἐγὼ ὅμως ἀποροῦσα καὶ ἀπορῶ. Ὅταν σὲ καλέσουν γιὰ μάρτυρα, κατὰ τὸν ποινικὸ νόμο, εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ πᾶς. Καὶ ἂν εἶσαι συνειδητὸς χριστιανὸς μάλιστα καὶ γνωρίζεις κάτι ἐλαφρυντικὸ γιὰ τὸν κατηγορούμενο, πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ πᾶς. Ἀλλὰ θὰ πεῖς τὴν ἀλήθεια. Τὸ κριτήριο, φρονῶ, ἀπὸ χριστιανικὴ ἀποψη εἶναι ἂν λές τὴν ἀλήθεια. Τὴν ἀποψη τοῦ συναδέλφου θεολόγου ὅτι ὅπωςδήποτε δὲν ἔπρεπε νὰ πάει (ἔστω κι ἂν ἔλεγε τὴν ἀλήθεια), γιὰτὶ ἐνίσχυε τὸν κατηγορούμενο, τὴ θεωρῶ ἀντιχριστιανικὴ, ἐντονα πολιτικὴ πράξη, καὶ ἐμπαθῆ. Γνωρίζω ὅτι καὶ τώρα ἀκόμη μερικοὶ χριστιανοὶ θεωροῦν καὶ τὴν σωστὴ μαρτυρία ὑπεράσπισης πολιτικῶν ἀντιφρονούντων σὰν ἀντιχριστιανικὴ πράξη. Δηλαδή **ἐμποδίζουν τὴν ἀλήθεια γιὰ πολιτικούς λόγους**. Ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι ὁ Θεός;

Συντάκτης: Ἐκτός ἀπὸ τὰ Δεκεμβριανά ἔχετε ἄλλα παραδείγματα νὰ μᾶς πείτε;

Μπουγάτσος: Νὰ σᾶς πῶ. Μετὰ τὸν Ἐμφύλιο, τὸ κράτος διέτασε τοὺς καθηγητὰς νὰ ὀμιλοῦν ἐναντίον τοῦ Ἐμφυλίου σὲ κάποια ἐπίπεδο. Θυμᾶμαι, εἶπε τὰ ἀκολουθα: Στὴ Συμφωνία τῆς Βάρκιζας οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ΕΑΜ ἐπέβησαν τὸν ἐξῆς ὄρο: Νὰ συλλαμβάνονται καὶ νὰ τιμωροῦνται μόνον ὅσοι διέπραξαν τὰ ἐγκλήματα καὶ ὄχι αὐτοὶ πού τοὺς διέταξαν.

Ὁ ἕνας πῦρ καὶ μανία μὲ ρητορικὸ ὕφος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ὁ ἄλλος: λίγα καὶ καλά, λογικά καὶ κατοχυρωμένα, ἀλλὰ χωρὶς πάθος. Θυμᾶμαι, εἶπε τὰ ἀκολουθα: Στὴ Συμφωνία τῆς Βάρκιζας οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ΕΑΜ ἐπέβησαν τὸν ἐξῆς ὄρο: Νὰ συλλαμβάνονται καὶ νὰ τιμωροῦνται μόνον ὅσοι διέπραξαν τὰ ἐγκλήματα καὶ ὄχι αὐτοὶ πού τοὺς διέταξαν.

Ἀφοῦ ὅμως τὸ ΕΑΜ ἦταν ὀργανωμένος στρατός, ὁ στρατιώτης ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ἐκτελέσει ἄσυζητητῆ, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ πολέμου, τίς διαταγὲς τοῦ ἀνωτέρου του. Ὑπεύθυνος ἐπομένως ἦταν ὁ προϊστάμενος ὁ διατάσσων κι ὄχι ὁ ἐκτελεσῆ. Καὶ συνέχισε ὁ ὀμιλητῆς: Οἱ ἀρχηγοὶ ἀντὶ νὰ ἀναλάβουν τίς εὐθύνες τῶν ἐγκλημάτων πού διεπράχθησαν, ἔριξαν τίς εὐθύνες στοὺς μικροὺς καὶ ἀνεύθυνους. Αὐτὸ δὲν εἶναι δίκαιο. Καὶ ἐγὼ συμπληρῶ: πολὺ περισσότερο δὲν εἶναι χριστιανικὸ.

Μὲ ἀφορμὴ τῆ σύγκριση τῶν δύο ὀμιλιῶν, σκέπτομαι: Ὁ ἕνας μεταδίδει στοὺς ἀκροατὰς του τὸ πολιτικὸ τὸ πάθος, ὁ ἄλλος ἀποδίδει τὸ δίκαιο καὶ διδάσκει τοὺς ἀκροατὰς του νὰ σκέπτονται μὲ δικαιοσύνη. Ὅσο περνοῦν τὰ χρόνια πρέπει νὰ ξεπεράσουμε τὰ πάθη μας. Πρῶτοι οἱ χριστιανοὶ (...)

Τό Προεδρείο του 3ου Συνεδρίου της Χ.Δ. 19-22 Απριλίου 1991. Από άριστερά διακρίνονται: ο άειμνηστος αντιπρόεδρος της Χ.Δ. αδ. Παναγιώτης Γιωτόπουλος, ο νύν αντιπρόεδρος Γιώργος Τζιρμπατζής, ο πρόεδρος Μανόλης Μηλιαράκης, ο νύν αντιπρόεδρος Γιώργος Αναγνωστόπουλος και ο αδ. Θανάσης Κουρταλίδης

ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΟΝ ΠΡΟΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΔΙΑΛΟΓΟ
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Αδ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Παγκόσμιες εξελίξεις

Κατά το έτος αναστολής της κομματικής δράσεως του κινήματος της Χ.Δ., άρχισε η αλλαγή που οδήγησε με τη μορφή χιονοστιβάδας στην κατάρρευση του κόμμου του λεγομένου «του υπαρκτού σοσιαλισμού». Ο αστικός - καπιταλιστικός κόσμος πανηγύρισε τον θρίαμβο του αφανισμού του αντιπάλου δέους και πρόβαλε το σύστημά του ως το ιδανικό σύστημα διακυβέρνησης των λαών. Η απομάκρυνση από τον εμφύλιο πόλεμο σε χρονική απόσταση πλέον αυτής της γενιάς, τα ογκούμενα οικονομικά προβλήματα και ο κοινωνικός ξεπεσμός (ευτελισμός των αξιών, διαπλοκή, απαξίωση της οικογένειας, επιδίωξη περιθωριοποίησης της Εκκλησίας με τελικό στόχο τον χωρισμό της από το Κράτος, αντικοινωνικότητα της νέας γενιάς ενώπιον των αδιεξόδων της), οδήγησαν το εκκλησιαστικό σώμα μαζί και αρκετούς κληρικούς σε αναθεώρηση των απόψεών τους για την πολιτική.

Η «Νέα Έποχή» της «Νέας Τάξης»

Εκείνο που συνετέλεσε κατά τον πλέον αποφασιστικό τρόπο στην αναθεώρηση αυτή των απόψεων είναι η ανάδυση της λεγόμενης «Νέας τάξης πραγμάτων» που στοχεύει στην επίτευξη της «παγκοσμιοποίησης». Με τον όρο «παγκοσμιοποίηση» δεν νοεί-

ται απλώς η ληστική πλέον επέλαση, αφού εξέλιπε το αντίπαλον δέος, του διεθνούς καπιταλισμού και η αφαίμαξη των πολιτών ακόμη και των ως τώρα προνομιούχων οικονομικά ανεπτυγμένων χωρών. Η «νέα τάξη πραγμάτων» κατεργάζεται τον αφανισμό κάθε ιδιαιτερότητας, στο όνομα ακριβώς του σεβασμού αυτής! Έθεσε ήδη σε εφαρμογή το σατανικό σχέδιο της διάλυσης του κοινωνικού ιστού (αντικοινωνικότητα και κοινωνική κατάρρευση στις πλούσιες χώρες, εξαναγκασμός σε μετανάστευση για τη βιολογική επιβίωση στις υπανάπτυκτες οικονομικά), τον αφανισμό των εθνών στο όνομα ενός κοσμοπολίτικου διεθνισμού που εγγυάται τη διαρκή ειρήνη (εδώ ο χώρος των κυρίων πρώην «συμμάχων» μας πρωταγωνιστεί στην ελληνική επικράτεια), την περιθωριοποίηση των θρησκειών ως καταδικαστέων για τις διαρκείς αντιπαράθεσεις και τους αιματηρούς πολέμους του παρελθόντος και την υποκατάστασή τους από τη θρησκεία της «Νέας εποχής». Για μας τους πιστούς είναι φανερό ότι η «νέα τάξη πραγμάτων» έχει θέσει σε εφαρμογή το σχέδιο της προετοιμασίας του δρόμου και της υποδοχής του Αντιχρίστου.

Παγκοσμιοποίηση και Οικουμενισμός

Υπό τις συνθήκες που έ-

χουν διαμορφωθεί το Κίνημα της Χ.Δ. δεν διατρέχει πλέον τον κίνδυνο της κατηγορίας για συνοδοιπορεία με τον κομμουνισμό. Οι πιστοί συνειδητοποιούν ολοένα και περισσότερο τον κίνδυνο της «παγκοσμιοποίησης», καθώς πολλοί ευσεβείς κληρικοί τον προβάλλουν. Άλλοι τον προβάλλουν κατά τρόπο που προκαλεί αγωνία, αν όχι πανικό, στους πιστούς (επικέντρωση της προσοχής στον Αντίχριστο και τον αριθμό του 666), άλλοι, πιο νηφάλιοι, τονίζουν την ανάγκη μετανοίας, καθώς οι βιολογικές εσχάτα της ιστορίας. Η Διοικούσα Εκκλησία, ενδοτική για μία ακόμη φορά, εκδηλώνει πνεύμα οικουμενιστικό και τονίζει διαρκώς την ανάγκη προσέγγισης προς τις άλλες χριστιανικές ομολογίες, ακόμη και προς τις άλλες θρησκείες, ενώ είναι ανήμπορη να δει ότι οι άλλες χριστιανικές ομολογίες, υποταγμένες στους ισχυρούς της ημέρας, παρακολουθούν παθητικά τις σε βάρος της θρησκευτικής πίστεως επίθεση εκ μέρους της «Νέας εποχής». Η προσέγγιση των θρησκευτικών ηγετών χωρίς ουδεμία αναφορά στη νεοβαρβαρότητα των ΗΠΑ, χωρίς εκδήλωση συμπάθειας προς τους δοκιμαζόμενους λαούς του φτωχού κόσμου και τους άλλους που γεύονται καθημερινά τα δεινά του πολέμου και της προσφυγιάς, κάθε άλλο παρά αγάπη εκδηλώνουν ως κίνητρο. Είναι δια-

τεταγμένες κινήσεις με πολιτικό πρωτίστως περιεχόμενο. Ο μεγάλος κίνδυνος εμφωλεύει στο σχέδιο δημιουργίας «παγχριστιανικού μετώπου» υπό την αρχηγία του Πάπα εν όψει της σχεδιαζόμενης σύγκρουσης των πολιτισμών. Η σύγκρουση αυτή από πολλούς νεοεποχίτες αναλυτές θεωρείται αναπόφευκτη και για την αιτιολόγησή της προβάλλεται το Ισλάμ ως ο επικίνδυνος τρομοκράτης, ο εχθρός του δυτικού πολιτισμού, της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της προόδου, ωσάν καρποί του δυτικού πολιτισμού να είναι η ελευθερία,

η δημοκρατία και η κατά Χριστόν πρόοδος. Και ενώ η Δύση εκδηλώνει φανερά, αν όχι προκλητικά, τις διαθέσεις της έναντι της χριστιανικής πίστεως, πολλοί θρησκευτικοί ηγέτες επιμένουν να γίνει αποδεκτό από τους πολιτικούς ηγέτες στην Ευρώπη, ότι ο δυτικός πολιτισμός έχει χριστιανικές ρίζες! Αδυνατούν άραγε να κατανοήσουν ότι επιμένουν να θεωρηθεί ένοχο το Ευαγγέλιο για την εξόντωση των Ινδιάνων, το εμποριο των Μαύρων, την Αποικιοκρατία, τον άθεο «διαφωτισμό», τους δύο μεγάλους πολέμους του 20ου αιώνα, την πείνα, τις ασθένειες και την τρομακτική υπανάπτυξη μεγάλου μέρους του πληθυσμού της γης;

Πώς νά συνεχίσει ή Χ.Δ.

Το Κίνημα της Χ.Δ. αν ε-

πέτυχε σε κάτι είναι οι ορθές αναλύσεις των συμβαινόντων στον πλανήτη μας.

Μπορεί να συνεχίσει να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο τμήμα εκείνο του εκκλησιαστικού σώματος που αντιλαμβάνεται τον κίνδυνο που διατρέχει (το ίδιο, όχι η Εκκλησία) από τους αγαπητικούς εναγκαλισμούς των προκαθημένων στα οικουμενιστικά ανοίγματα.

Μπορεί να βοηθήσει, ώστε να συνειδητοποιήσει αυτό ότι ο καπιταλισμός, τον οποίο εν πολλοίς είχε ταυτίσει με την πατρίδα, την πίστη και τις διαχρονικές αξίες είναι εξ ίσου αντιανθρώπινο, αν όχι πιο αντιανθρώπινο, σύστημα από τον κομμουνισμό, εναντίον του οποίου έντεχνα το είχαν στρέψει, ώστε να χάσει παντελώς από τον ορίζοντά του το όραμα της κοινωνικής δικαιοσύνης.

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2007
Πρός τό ΣΤ' άνοιχτό και ένωτικό Συνέδριο τής Χ.Δ.

Στά πλαίσια της διοργάνωσης του ΣΤ' ανοικτού και ένωτικού Συνεδρίου τής Χ.Δ., συνεδρίασε την Παρασκευή 19 Ιανουαρίου η Όργανωτική Έπιτροπή του Συνεδρίου (τά μέλη τής Αθήνας), με σκοπό νά ζητηθεί τήν εισήγηση του αδ. Γιάννη Ζερβού πάνω στην αναθεώρηση-άπλοούστευση του καταστατικού του Κινήματος.

Άυριο Παρασκευή 26 Ιανουαρίου θά επαναλάβει τίς εργασίες της η Όργανωτική Έπιτροπή, προκειμένου νά ολοκληρώσει τήν εισήγησή της προς τήν κεντρική έπιτροπή.

Θυμίζομε ότι έχει ολοκληρωθεί ή εισήγηση τής Κ.Ε. προς τό Συνέδριο, πάνω σέ θέματα Παιδείας. Ήδη ο αδ. Ηρακλής Κανακάκης ολοκληρώνει τήν εισήγησή του πάνω στά θέματα οικονομίας και ο Πρόεδρος αδ. Μηλιαράκης πάνω στά θέματα τής εξωτερικής πολιτικής. Έντός του Μαρτίου θά συνεδριάσει ή Κ.Ε. γιά νά διαμορφώσει τήν εισήγησή της προς τό Συνέδριο.

Οί θέσεις τής Κ.Ε. θά κυκλοφορήσουν σέ καλαίσθητο τόμο. (σέ 2.000-3.000 αντίτυπα) και θά σταλλεί προς τούς συνδρομητές τής «Χ». Θά καλέσουμε, παράλληλα, όσους από αυτούς επιθυμούν νά γίνουν και μέλη τής Χ.Δ. Έννοείται ότι οί αιτήσεις τους πρέπει νά εγκριθούν από τό Π.Γ. Αύτή τή σημασία έχει τό «άνοικτό» συνέδριο.

Παράλληλα, όλα τά μέλη τής Χ.Δ. πρέπει νά πλησιάσουν γνωστούς και φίλους των, οί όποιοι διάκεινται εύνοικά προς τήν Χ.Δ. νά γίνουν μέλη της και νά μετασχουν στό άνοιχτό Συνέδριό της.

Γ.Γ.

Οί συνέδριοι κατά τήν έναρξη των εργασιών του Β' συνεδρίου τής Χ.Δ. (1984). Διακρίνονται από άριστερά: ο π. Σταμάτης Χατζηκυριάκο, πίσω του ο άειμνηστος αδελφός από τό Βελεστίνο Δημήτρης Αναγνώστου, ο π. Γεώργιος Χιωτάκης, δίπλα του ο π. Χρήστος Χριστοδούλου, ο αδ. Χαράλαμπος Κοντός, ο Φάνης Λαϊνάς (Λάρισα), ο αδ. Ζώης Μεταξάς, ο Μανόλης Μηλιαράκης, πίσω του ο αδ. Γιώργος Μαραγκάκης (Ηράκλειο), πίσω ο αδ. Νίκος Θεοδόσης και δεξιά ο άειμνηστος ιδρυτής τής Χ.Δ. Νίκος Ψαρουδάκης

